

den zelden geseksualiseerd en iemand frustreerde zich op een donderdag, lees mij.

Als jij dit leest hebben jij en ik 2020 gehaald. Intens, waw, en

een nieuw jaar brengt nieuwe nieuwtjes: de UGent wil je klutters niet meer en gaat all-in

Jaargang 45 // #615/ 17 februari 2020 // tweeweekelijks tijdens het academisch jaar

voor epurse en de federale regering is gevormd, honden wor-

Moment van de waarheid

DOOR ANTOON VAN RYCKEGHEM
FOTO DOOR VINCENCE DE GOLS

De befaamde stuververkiezingen komen eraan. In amper een maand zullen geëngageerde studenten zich in de kijker moeten spelen. Flyers, affiches, toespraken in aula's, bereid je alvast maar voor. Wie gezien zal worden, zal winnen.

Los van het resultaat wordt het zeer interessant om te zien hoe het nu met studentenparticipatie staat.

Hoeveel kandidaten zullen er opkomen? Zullen dat er meer of minder dan twee jaar geleden zijn? Het zou wel eens kunnen zijn dat de verkiezingen voor een grote wake-upcall zullen zorgen. Niet dat de stuvers geen goed werk verrichten, maar vraag aan een student naast je in de les wat de stuvers bereikt hebben het voorbije academiejaar en je zal wel

weten wat ik bedoel. Er is nu eenmaal amper een kat die weet wat onze stuvers de voorbije jaren uitgestoken hebben. Studenten warm maken voor het stuverschap is nogal moeilijk als je die niet bereikt.

Je kan er nu al prat op gaan dat dingen zoals lesopnames en inspraak in zowat elke agenda zullen voorkomen. Net zoals twee jaar geleden. Een teken dat er ondanks veel goede wil toch niet zo veel verwezenlijkt raakt? Of ligt het eerder aan de logge UGent? Het zou in elk geval geen goed teken zijn mochten dezelfde thema's opnieuw op tafel liggen.

Daarnaast zou het me ook niet verbazen mochten enkele blanke mannen de discussie over de quota opnieuw openen. Dat zouden ze niet enkel doen om hun (terechte?) frustraties te uiten, maar ook met electoraal gewin in het achterhoofd.

Ook de twee volgende jaren zullen belangrijk worden. Dat onze rector en bij uitbreiding de volledige universeit studentenparticipatie hoog in het vaandel dragen is nauwelijks merkbaar. Zij hebben nog twee jaar om mij van gedacht te doen veranderen.

In tussentijd kijk ik vol verwachting uit naar de kandidaten, de verkiezingen en al zeker wat daarna komt.

COLOFON

Oplage

4000 exemplaren op papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever

Antoon Van Ryckeghem
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Graphius
Eekhoutdriesstraat 67
9041 Gent

Hoofredacteur

Antoon Van Ryckeghem

Cover:

Vincence De Gols & Flo Tomlinson
Tekst: Thomas De Paepe

Coördinator

Ella Roose

Chef Reclame & PR

Mingtje Wang

Chef Lay-out

Thomas De Paepe

Chef Eindredactie

Dries Blontrock

Chef Cultuur

Elise Maes

Chef Wetenschap

Hanne Thiessen

Chef IT

Bart Kelchtermans

Chef Beeld (officieus)

Flo Tomlinson

Redacteurs

Antoon 'Krachtige Kartoffelsalade' Van Ryckeghem, Arthur 'Parmantige Pepperonipizza' Jacobs, Collin 'Hapklare Hamburger' Cardon, Daan 'Toegankelijke Tortilla' Van Cauwenberge Daphne 'Lauwarme Lasagne' Lox, Dries 'Briljante Broccoli' Van den Eynden, Dries 'Pittige Paprikapasta' Blontrock, Elise 'Magnifieke Moussaka' Maes, Ella 'Libanese Luxekost' Roose, Jan Emiel 'Prettige Pannenkoek' Cordeels, Judith 'Charmante Shakshouka' Lambert, Keanu 'Quasikwalitatieve Quattro Formaggi' Colpaert, Luna 'Tomeloos Toonaangevende Tortellini' Nys, Marjan 'Fraaie Frietjes' Suffys, Nathan 'Aantrekkelijke Aardappelsalade' Pelgrims, Nathan 'Appetijtelijke Americainschotel' Laroy, Nicky 'Betere Biefstuk' Vandeghinste, Pieter 'Geestverruimend Gehaktbrood' Beirens, Vincence 'Oerdegelijke Ovenschotel' De Gols

Medewerkers

Lena 'Beetgare Bami' Vercauteren

Illustraties

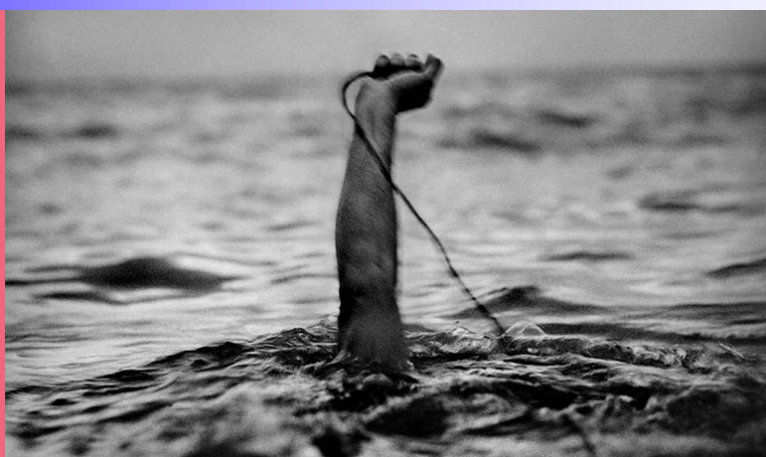
Daan Van Cauwenberge, Pieter Beirens, Marjan Suffys, Pieter-Jan Frees, Jan Emiel Cordeels

Foto's

Flo 'Majestueuze Microgolfmacaroni' Tomlinson, Hélène 'Rustgevende Rucolastamppot' De Kegel, Marjan Suffys, Vincence De Gols

Eindredactie

Antoon Van Ryckeghem, Arthur Jacobs, Bart 'Vlaams-nationalistische Vol-au-vent' Kelchtermans, Collin Cardon, Daan Van Cauwenberge, Daphne Lox, Dries Blontrock, Dries Van den Eynden, Elise Maes, Ella Roose, Jan Emiel Cordeels, Judith Lambert, Keanu Colpaert, Luna Nys, Marjan Suffys, Nathan Laroy, Pieter Beirens, Pieter-Jan 'Laatmiddeleeuws Lamskoteletje' Schepens, Thomas 'Vindingrijke Vissoep' De Paepe, Vincence De Gols

Onderwijs

Kort & Alma Maters Kroost 4

Prof Préféré(e) 5

UGent en haar kiesvee 6

The Schamper Times 8

Een ergerlijke donderdagnamiddag 9

Das Reich schlägt zurück 10

Plakplanken 12

Toekomst van het Technicum 14

Best of... Federale coalities 16

Fail op de Puntenbrief 18

een canvas. 20

Wetenschap

Wetenschapskort 22

Geile Katten 23

Coronavirus: apocalyps of hoestje? 24

Waarom ze zo grasleierig zijn 26

Twee emmertjes water plassen 27

Dromen van slaap 28

Cultuur

Cultuuragenda 30

Stephan Vanfleteren 31

Recensie: Official Secrets 33

LIP Service 34

Spaanse toeristen op de Korenmarkt 36

Satire

Liegende econoom 38

Strip & Liegende VRT-CEO 39

Ik zit in een vergeten zakje van de rugzak die mijn eigenaar overal mee naartoe sleept. Mijn naam is Spork. Ik ben een lepel en een vork. Op een **ecologisch etentje** (*Geologica*, 17/2) zou ik goed van pas komen of bij **Kajira (praatavond, 17/2)** als praatstok, maar zelfs dat recht is mij ontnomen. Mijn baasje is mij jammer genoeg vergeten toen hij naar de **shotjesavond** (*Hermes*, 17/2) vertrok. Ik lig hier nu te dromen van mooiere oorden, de **speech- en troubadourcantus** (*SK*, 2/3) bijvoorbeeld, want ik ben wel goed met woorden. Ik wou zo graag eens wat anders dan de binnenkant van die rugzak zien, de **repetitie** van een toneel (*Vlaamse Rechtgenootschap*, 20/2) misschien? Het allerliefste wil ik naar de **Kinky Show and Tell** (*Kajira*, 25/2), want ik vind die rugzak echt een hel. Maar wat gebeurt er nu? De hand van mijn eigenaar, op zoek naar zijn paraplu! Ik zie dat mijn bezitter op weg is naar de **spaghettiaavond** (*Home Astrid*, 18/2), maar hij laat mij per ongeluk vallen op de grond. Hij ziet me niet en ik lig hier nu in de regen. Wat valt mijn leven toch tegen. Plots zie ik daar een meisje, ze raapt me op en ik ga mee naar **Career Day 2020** (*VEK*, 18/2) en daarna gaan we op **bedrijfsbezoek**

(*PKarus*, 19/2). Ik voel me herboren, wat ben ik blij dat die andere mij is verloren. We gaan zelfs **zwemmen in de Rozebroeken** (*Geologica*, 20/2), waarna we nog snel een **bickystandje** (*Hermes*, 26/2) bezoeken. Op de **Quiz van VPPK** (19/2) kom ik een oude bekende tegen, namelijk de jongen die mij achterliet in de regen. Hij kijkt met grote ogen naar mij en loopt naar mijn nieuwe baasje. Hij praat een beetje en zij stelt zich voor als Klaasje. Nu nemen de nieuwe vrienden mij mee naar het **IFK Badminton** (*VGK*, 2/3), en nadien drinken ze nog eentje op de **jenevermarathon** (*VEK*, 27/2). Na een romantisch liedje op de **Karaoke** (*VLAKE*, 27/2), brouwen ze een einde aan deze soiree. Zij gaat naar de **omgekeerde dagdisco** (*VEK*, 26/2) en hij naar de **carnavalsbar** (*Home Bertha de Vriese*, 27/2). Ik eindig gelukkig niet in de vuilniskar. Mijn baasjes zien elkaar namelijk nog een keer, ze gaan samen naar de **Swingdansles** (*VLAKE*, 25/2) en daar dansen ze samen heen en weer. Verder dan hun eigen kot geraken ze niet op **Kotrolling deel 2** (*Geografica*, 24/2). Ik moet zeggen, dat maakt mij zeer tevree!

alma maters kroost

ANTOON VAN RYCKEGHEM

Ze stuvert, ze poetst, maar bovenal heeft ze een hart voor het studentenleven. **Alison Vandermeersch** is, naast studentenvertegenwoordiger in de Sociale Raad ook een geëngageerde habituëe in het studentenhuis De Thermanal. Ze verzorgt de Blok@Thermanal en doet een deel van het kuiswerk in het studentenhuis. Vuiligheid en studentenbrol zijn haar dus niet onbekend: "Tijdens een streekbierenavond had een studentenvereniging een gigantisch spoor aan kaarsjes doorheen de Thermanal gezet. Ze hebben dat toen snelsnel en niet al te grondig 'opgekuist'. Het spoor was de dag nadien nog tot boven te volgen."

Niet enkel studentenverenigingen maken er een stort van, ook de blokkende studenten kunnen er wat van: "Tijdens Blok@Thermanal lieten studenten vanalles achter, van beschimmelde broden tot half opgedronken Nalu's en lege yoghurt-potjes. Waarom? De vuilbakken zijn nochtans niet ver", vertelt Vandermeersch.

Daarom, vanuit de Thermanalcommunity: Alison, bedankt voor al uw werk!

~Prof Préféré(e)~

• DOOR JAN EMIEL-CORDEELS & ELLA ROOSE

Het brein en gezicht van de Bestuurskunde gaat met pensioen. Zijn laatste les is gegeven en zijn laatste examens zijn afgelegd. Maar volledig verdwijnen denkt hij niet te doen: Filip De Rynck blijft actief binnen de publieke sector en plant nog veel te schrijven. Professor, u zal gemist worden!

Wat is er zo sexy aan Bestuurskunde?

“Ik vind het erg belangrijk dat we mensen opleiden die in de brede publieke sector tewerkgesteld zullen worden. Het is niet gemakkelijk om elk jaar opnieuw aan studenten te tonen dat de vraagstukken die daarmee gepaard gaan, boeiend zijn. Ze omvatten maatschappelijke discussies zoals deze omtrent duurzaamheid en transitie, en niet alleen technische dingen zoals management. We willen aantonen dat je mensen nodig hebt in de publieke sector die in staat zijn om kritisch na te denken, die de brug kunnen vormen met de samenleving en mensen laten zien dat die processen onwaarschijnlijk fascinerend zijn: dát maakt bestuurskunde sexy.

In de les profileerde u zichzelf niet echt op politiek vlak, gaat u dit nu meer doen?

“Ja. Als academicus heb je altijd een bepaalde vrijheid in onder andere opiniestukken. Maar als je vrij en gepensioneerd bent kan je dat natuurlijk nog meer doen. Ik ben zeker van plan om op bepaalde vlakken nog meer stelling in te nemen, mij meer in het debat te mengen.

Wat is het gekste dat u ooit bent tegengekomen in de les of op examens?

“Mondelinge examens heb ik altijd boeiend gevonden. Zo waren er studen-

“

Sommige studenten
vergeten te douchen
voor een mondeling
examen en dat was niet
altijd aangenaam

ten op een mondeling examen die zo zenuwachtig waren dat ze niets meer konden uitbrengen. Ik zei hen dan om buiten te gaan om even te bedaren en daarna kwam het meestal wel goed. Voor #MeToo opkwam heb ik het heel af en toe meegemaakt dat vrouwelijke studenten geprobeerd en gefaald hebben om hun charmes uit te spelen. Je maakt soms rare dingen mee in zo'n examencontext. Zo studeren sommige

studenten de hele nacht door en vergeten dan 's ochtends te douchen. Dus het was niet altijd even aangenaam om een examen af te nemen (*lacht*). Voor het overige zijn studenten eigenlijk heel braaf, zeker in vergelijking met vroeger.

Heeft u tips voor uw opvolger(s)?

“Mijn nieuwe collega's zijn zeer competent. Maar als er toch iets is dat ik

wil meegeven is dat bestuurskundigen in contact moeten blijven staan met het veld. Je leert veel door te luisteren naar mensen uit de praktijk en hen aan het woord te laten over waarmee ze bezig zijn en hoe zij de dingen aanpakken. Als academicus moet je voortdurend twijfelen over wat je zegt en de beste manier om die twijfel te voeden is door je te laten bevragen door diegenen die je bestudeert. Daar gaat mijn nieuwe boek trouwens over. Het is boeiend om te beseffen dat je nog maar weinig weet. Als aca-

demicus is dat een drijfveer om verder te gaan in je onderzoek. Dit is uiteraard niet evident als je heel erg focust op internationale publicaties: twijfelen en publiceren gaan niet samen. De drang om internationaal te scoren mag er niet toe leiden dat bestuurskundigen en andere academici een veilige bubbel voor zichzelf maken waarin ze kunnen blijven publiceren.

De UGent en haar kiesvee

Een inleiding tot de stuververkiezingen van 2020

Studentenvertegenwoordigers: wie zijn ze? Wat drijft hen? En hoe verwerven zij het stuverschap? Binnenkort zijn het opnieuw stuververkiezingen om al deze vragen te beantwoorden.

Universiteitspolitieke spanning zal enkele weken lang het UGent-landschap domineren. Zenuwslopende campagnes zullen worden gevoerd. Kandidaat-stuvers (studentenvertegenwoordigers, *red.*) zullen auditoria gijzelen met verkooppraatjes. Ze zullen het tegen elkaar moeten opnemen in enkele heuse stuverdebatten. Ook de strijd om lesopnamebeloften zal heropend worden. En niet te vergeten: prachtige, maar soms extreem cringy campagnefoto's zullen ons op Facebook aansporen om te stemmen. Allemaal voor één belangrijk doel: de student moet inspraak hebben in het reilen en zeilen van onze unief! Dit door in heel wat raden te zetelen en verschillende vergaderingen bij te wonen.

STUVERVERKIEZINGEN: WTF IS DAT?

Op dit moment is alles nog rustig. Het is te zeggen, zo ziet er het toch uit. Achter gesloten (of minder gesloten) deuren zijn studenten aan het piekeren over hun mogelijke kandidatuur voor de Raad van Bestuur, de Sociale Raad en de Facultaire Raden. Het klinkt misschien wat heftig allemaal, maar de Gentse Studentenraad ondersteunt toekomstige stuvers in hun campagnes en staat steeds klaar met tonnen informatie en geruststelling. Als studentenvertegenwoordiger stel je je eind maart kandidaat om het belang van studenten op verschillende niveaus te vertegenwoordigen. Zo hebben stuvers voor heel wat zaken geijverd: denk maar aan meer en betere vegetarische maaltijden en de dood van de plastic bekertjes in

de resto's. Als stuver krijg je de kans om twee jaar lang te toeteren en te overleggen over mogelijke veranderingen. De ambities van kandidaat-stuvers worden vertaald in hun campagnes. De eigenlijke verkiezingen zullen duren van 27 tot 30 april. De UGent zal haar nieuwe stuvers bekendmaken op 4 mei. Spannend!

Voor je in een plotse opwelling van UGent-liefde je zomaar kandidaat stelt, zijn er wel enkele dingen waar je rekening mee moet houden. Je wordt

“
De strijd om lesopnamebeloften zal heropend worden

verkozen voor een termijn van twee jaar, dus het is aangeraden dat je gedurende die tijd studeert aan onze alma mater. Het is mogelijk voor stuvers die op Erasmus gaan om zich verkiesbaar te stellen door het systeem van kandidaten en opvolgers. Maar dat maakt alles wat complexer. Iedere kandidaat heeft dus een opvolger om afwezigheden op te vangen of om het mandaat over te nemen in het geval van afstuderen. Vandaar dat je als stuver als kandidaatduo moet opkomen

voor de Sociale Raad en voor de Raad van Bestuur, voor de Faculteitsraden is het niet nodig.

QUOTAKOORTS

Naast een onverbiddelijke stuverdrive en een niet te overvolle agenda speelt gender ook een rol als vereiste in de verkiezingen. De vier studenten die in de RvB en in de SoRa zetelen moeten paritair zijn volgens gender. Daarnaast moeten duo's van hetzelfde gender zijn: steeds twee vrouwen of twee mannen. Het genderquotum is ingevoerd om alle studenten zo gelijk mogelijk te vertegenwoordigen.

Maar achter deze mooie waarden schuilt een donker kantje: vaak waren er evenveel vrouwelijke kandidaatduo's als er vrouwelijke zetels waren in de raden. Door een gebrek aan competitie verworven zij dan automatisch hun stuvermandaat. Hierdoor waren mensen niet geneigd om op hen te stemmen, maar eerder op hun mannelijke collega's die wel gekozen moesten worden. Denk aan de 'Dries Van Langenhove mag niet winnen'-stemgekte. Het is een logische kiesstrategie, maar het zorgt ervoor dat de 'verkozen' dames weinig objectieve steun genieten van de studenten. De boodschap is duidelijk: vrouwen aller UGentstudenten, stel u kandidaat en zorg voor een spannende verkiezingsstrijd!

Celine Callewaert, Facultaire Studentenraad Bio-ingenieurswetenschappen

“Ik ben stuver geworden omdat ik iets wou betekenen voor mijn medestudenten, mijn faculteit en de universiteit. Als GIT'er merkte ik dat er minder rekening werd gehouden met ons en daar wou ik verandering in brengen. Meedraaien in een faculteitsraad en in verschillende commissies is enorm leerrijk. Ik durfde eerst niet goed mijn mening te geven maar heb ondertussen gemerkt dat ik hierin gegroeid ben. Wanneer ik iets zeg, wordt er effectief rekening mee gehouden. Het is enorm leuk om te zien dat iets wat ik als student inbreng echt voor verandering zorgt.”

Koen Vanderschelden, Raad van Bestuur

“Ik ben graag bezig met beleid. Dankzij het participatief model dat de UGent kenmerkt, is het mogelijk om als student betrokken te zijn. Door op institutioneel niveau mijn stem te laten horen, krijg ik de kans om dingen ten goede te veranderen. En dat is altijd mijn voornaamste drijfveer geweest. Je leert bovendien veel bij over het functioneren van een enorme instelling als de UGent. Het is een gratis leerschool, die voor vele stuvers van onschatbare waarde blijkt. Je leert de zaken holistisch bekijken en krijgt meer strategisch inzicht in heel wat belangrijke dossiers. Ik zie het als een unieke kans voor studenten om zichzelf te ontplooiën.”

Faye Bonte, Raad van Bestuur

“Ik ben stuver geworden omdat ik heel nieuwsgierig ben en er meer over wou weten. Het ligt ook wel in de lijn van wat ik later wil doen, dus ik wou er veel uit leren. Nadat ik het een tijdje deed, was het vooral een soort bal die aan het rollen ging en wilde ik steeds meer dossiers opnemen om eraan mee te werken. Dat werkt bijna verslavend omdat ik merkte dat ik echt invloed had.”

Alison Vandermeersch, Sociale Raad

“Ik ben stuver geworden om een nieuwe uitdaging aan te gaan binnen het studentenleven. Ik wou meer leren over de studentenvoorzieningen en de manier waarop beslissingen tot stand komen. Stuverschap geeft studenten de kans om de universiteit eens van binnenuit te zien in plaats van louter het verenigingsleven.”

DOOR ELLA ROOSE & JUDITH LAMBERT
ILLUSTRATIE DOOR FLO TOMLINSON

THE SCHAMPER TIMES

MAANDAG 17 FEBRUARI, THERMINAL, HOVENIERSBERG, 9000 GENT NR. 4895

door Dries Van den Eynden

Vadertje staat is nogal een puinhoop de laatste tijd. Gelukkig is er de UGentse politiek om de belangen van de student te begunstigen. In welke pap hebben de studentenvertegenwoordigers hun vingers dit semester?

RIP RESTO'S

De Sociale Raad (SoRa) van UGent heeft beslist dat Resto Kantienberg voor onbepaalde duur toe gaat vanaf de zomersluiting. De klomp van de regelmatige studentenrestaurantganger zal niet breken wanneer die hoort dat sinds de ietwat sneue maar gegeerde comeback van dé Brug er bijna geen kat meer in de Brugvervanger aan de Muinschelde zit. Terwijl Kantienberg het hoofd boven water probeert te houden, is er op Campus Ardoyen (het Technopark in Zwijnaarde) een dringende nood aan meer eetplaats. Daarom opent er in september een nieuw restaurant, dat dan bemand kan worden met personeel van wijlen Kantienberg. De vrijgekomen zaal opent wel de deur voor nieuwe activiteiten van bijvoorbeeld studentenverenigingen. Ook het einde van Resto Sint-Jansvest is eindelijk aanbroken. Na oneindig uitstel door de restauratie aan de Brug, is het paradijs voor vegetarische en hippiestudenten vervroegd gesloten wegens werken. Een gelijkaardig concept, meer veggie dan in andere resto's, op een andere plaats onderbrengen is nog niet ter sprake gekomen.

THE EPURSE STRIKES BACK

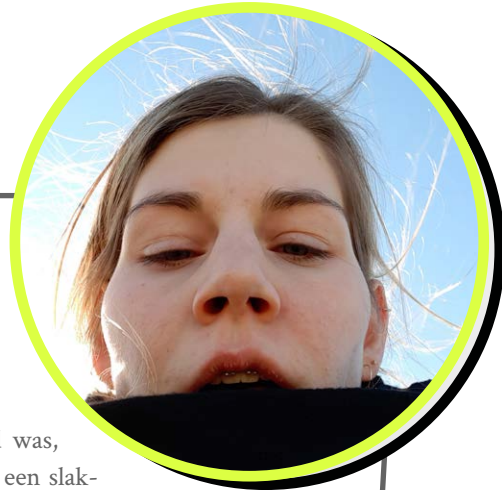
In een sterrenstelsel hier ver vandaan betalen alle studenten restomaaltijden met hun *Epurse*. De Directie Studentenvoorzieningen wilt natuurlijk dat daar ook in de Melkweg gebruik van gemaakt wordt. De SoRa heeft besloten dat vanaf september 2020 geen enkel studentenrestaurant nog cash zal aanvaarden. Elektronicalosers niet gevreesd: overal zal er nog wel één kassa komen waar betalen met bancontact mogelijk is. Deze maand (februari 2020) zal hierover meer gecommuniceerd worden door de universiteit zelf. De voornaamste reden voor de opmars van de *Epurse* ligt in logistieke hoek, want aan cash gaat te veel geld verloren. Een uitbreiding van de manier waarop je je saldo kan opladen, namelijk per smartphone, moet nog concreet gemaakt worden. De UGent heeft ook de intentie om via domiciliëring het automatisch volproppen van je elektronische portemonnee mogelijk te maken.

HALF PAARD, HALF VERSLETEN

“... maar in de kalender staat het anders!” Herkenbaar? De universiteit is aan het knipogen naar de mogelijkheden tot vervanging van de inroosteringssoftware voor lessen, momenteel verzorgd door het krakemikkige platform Centauro. Er zijn blijkbaar mankementen en slijtages aan dat huidige systeem. De zoektocht is helaas niet gemakkelijk: grootte van leslokalen, beschikbaarheid van de proffen, verplaatsing, enzovoort zijn allemaal denkbare factoren die het toekomstige algoritme in rekening zal moeten brengen. Voor de Gentse Studentenraad is dit ondertussen wel een uitstekend moment om de duur van een lesblok te evalueren. In samenwerking met pedagogen wordt er gezocht naar de optimale lestijd, maar ook de student heeft inspraak. Klachten over het uur-en-een-kwartier, liefdesbrieven aan het 50-minuten-les-10-minuten-pauze-model of gewoon tevreden met de regeling hoe die heden ten dage is? Laat van u horen, student, en klop aan bij onze stuvers!

“Betere Bolo” en “Plezante Poivron” zijn maar verscheidene voorbeelden van de afschuwelijke alliteraties die gebruikt worden in de studentenresto's, tot grote ergernis van sommige studenten die de maaltijdnamen te onduidelijk vinden. Ze zullen binnenkort dan ook niet meer gebruikt worden.

Een ergerlijke donderdag in een copycenter

De befaamde *burgies* die de beschonken illusie koesteren dat zij ooit een goudmijn zullen stichten, hebben toch niet goed nagedacht. Geen (dode) hersencel die eraan denkt om een nieuw copycenter te vestigen rond een campus als het UZ Gent. Hoe het ook zij, mijn stemming was opperbest toen ik op een zonnige donderdag, uitpuilende boodschappentas van de Aldi in de hand, binnenstapte in het voormalige Strobbe. Ik trof er maar één wachtende aan de kopiemachine aan, waar er gebruikelijk een rij wordt gevormd zoals op Brussels Airport voor de aanslagen. Het kinderlijke geluiskreetje dat ik in mijn binnenste beleefde, werd in een mum van tijd overschaduwed door een misantropische bui van jewelste.

Op het eerste gezicht was er niets aan het meisje op te merken: keurige paardenlaarzen van enkele Zalando-tourtjes oud, een met vaste hand gestreken wit bloesje met daarboven het evenbeeld van de vroegere Milletjasjes, iPhone en handtas van Michael Kors. Kortom, een meisje dat door iedereen graag wordt gezien. Alvast niet door mij.

Datzelfde charmante meisje had graag haar vijfhonderd pagina's lange cursus gekopieerd gezien. Dit veroorzaakte een eerste binnensmondse, blasfemische uitroep die ik in mezelf stockeerde wegens sociale conventies. Daarna ging wat ik ervaarde de definitie van vloek of ongenoegen te buiten. Ik kon haar niet aankijken; mijn positief georiënteerde mensbeleving daalde tot het dieptepunt, zelfs wanneer mevrouw Strobbe ostentatief op haar horloge blikte en aan het meisje vroeg of ze nog lang werk had. Het tafereel escaleerde zo dat het kopieerwerk uiteindelijk in de handen van mevrouw Strobbe zelf kwam te vallen en zij

de ongebreidelde schade probeerde te herstellen: er restten nog tien minuten voor drie klanten.

Wat er dus aan de hand was, was dat onze juffrouw in een slak-kengangetje haar tweeduizend kopies wilde maken, met rijke tussenpauzen waarin een Roycosoep kon worden gedronken, ze het toestel door haar onkunde liet vastlopen, door haar cursussen bladerde terwijl het toestel ongebruikt bleef ronken, en ze onnozel om zich heen keek wanneer gezucht en voetengestamp haar in canon bereikte. Ik dacht twee dingen, eerst het ene en dan het andere en tijdens ware dieptepunten nam ik ze allebei als plausibel aan: ofwel was ze tijdens de geboorte door een periode van zuurstoftekort gegaan, ofwel haatte ze mijn verschijning zo hard dat ze er grenzeloos van genoot om mij te zien kijken op de klok onder het idee dat ik mezelf ook in brand had kunnen steken zoals **Jan Palach**. Maar het hoogtepunt had zich nog niet voltrokken: wanneer ik tegen het sluitingsuur aanleunde, haalde zij een Kellogg's-reep met rode vruchten boven die ze gepassioneerd opat – "Oef, ik heb mijn pauze wel verdiend", leek ze te denken. Dat was de druppel.

Het was een tragische donderdagnamiddag geworden. Alleen ik had mijn laatste tien pagina's nog kunnen afdrukken, terwijl de anderen met een pruilmond afdroepen en mevrouw Strobbe in de lach schoot zodra het meisje het filiaal had verlaten. Ik weet één ding zeker: als ik haar ooit tijdens een nachtelijke uitstap tegen het lijf loop tussen alle kronkelende *burgies* in de Overpoort, dan trakteer ik haar beslist op een drankje rohypnol.

DAS REICH SCHLÄGT ZURÜCK

DOOR DRIES BLONTROCK
ILLUSTRATIE DOOR GUIDO KÜHN

Duitsland: z'n bier, z'n worsten en z'n vreemde voorkeur voor autoritaire leiders met gekke snorren en een etnisch zuiver Reich. In oktober vonden in de Duitse deelstaat Thüringen verkiezingen plaats, die een chaos veroorzaakten waar zelfs de situatie in België bij verbleekt. Maak u klaar voor politiek extremisme, maandenlange onderhandelingen en een regeerperiode van exact één dag.

De kiezer schudt de kaarten, zo luidt het gezegde. In Thüringen heeft de kiezer echter gezorgd voor een extreem spectaculaire beginsituatie van het regeringsvormingsspel. De extreemlinkse partij 'Die Linke' was de grote overwinnaar, met ruim 30 procent van de stemmen. Maar achter hen kwam een zondvloed die over het politiek landschap spoelde, in de vorm van het extreemrechtse Alternative für Deutschland (AfD), dat - weliswaar nog steeds met 10 procent minder dan Die Linke - de tweede partij in het Bundesland werd. De christendemocratische CDU, tot voor deze verkiezingen de grootste partij, verloor een derde van haar stemmen en zakte zo tot net onder AfD. Eenzelfde lot was de sociaaldemocraten van de SPD beschoren; zij zakten naar 8 procent, 4 procentpunten lager dan hun vorige resultaat. De liberale FDP en de groene Die Grünen overtuigden allebei net 5 procent van de kiezers, de kiesdrempel

in Duitsland. De liberalen hadden een overschot van exact vijf kiezers, anders hadden ze zelfs geen plaats in het parlement gekregen. En laat het net die partij zijn die van de al rommelige situatie in Thüringen een compleet pandemonium gemaakt heeft.

“

Een zondvloed die over het politieke landschap spoelde

Al snel bleek dat de heersende coalitie niet aan de macht zou kunnen blijven. De rood-rood-groene coalitie, bestaande uit Die Linke, SPD en Die Grünen, komt vier zetels tekort. De huidige situatie betekent concreet dat een coalitie zonder extreemlinks of extreemrechts onmogelijk is voor de CDU. In Duitsland is er nooit een concreet cordon sanitaire afgesloten, puur omdat extreemrechtse partijen er tot voor ongeveer tien jaar gewoonweg ondenkbaar waren. Het schijnt iets te maken te hebben met dingen die in de jaren 30 gebeurd zijn. Iets met de demonisering van bepaalde bevolkingsgroepen die wat uit de hand gelopen was. De nationale politiek keek nerveus toe hoe de lokale afdelingen, die relatief veel macht bezitten, zouden omgaan met deze totaal nieuwe situatie, want dit was het beste resultaat ooit voor AfD. In de Bondsdag (het nationale parlement, red.) haalden ze in 2017 bijvoorbeeld nog maar 12 procent van de stemmen.

ER IST WIEDER DA

Die doorbraak in Thüringen heeft het te danken aan de reden waarom de coalitievorming zo stroef verloopt: kopstuk **Björn Höcke** (zie cartoon). Höcke is - zacht uitgedrukt - een controversiële figuur. Hij is de leider van 'der Flügel', een afdeling binnen AfD die nog rechtser is dan de al vrij scherpe normale partijlijn. De man een fascist noemen is niet eens een overdrijving: een Duitse rechtbank oordeelde in 2019 dat die beschrijving feitelijk gegrond is. Zijn 'palmares' liegt er dan ook niet om. Hij noemde in een toespraak het Berlijnse Holocaustmonument 'schaamtelijk voor Duitsland', heeft het - inzake migratiebeleid - vaak over 'het Duits houden van de Duitse heimat' en wil seksuele opvoeding op school laten afschaffen omdat dat homoseksualiteit zou aanmoedigen en de klassieke genderopvattingen vertroebelen.

Saillante anekdote: toen Höcke een boek uitbracht, vonden een aantal van zijn partijgenoten het lastig om te bepalen of een citaat uit zijn boek dan wel aan Höcke of aan **Adolf Hitler** toegeschreven moest worden. Vervolgens dreigde hij een interviewer af toen die weigerde om het interview te herbeginnen, nadat die volgens Höckes woordvoerder enkele "emotioneel geladen vragen" had gesteld. Voorts vond hij het ook oneerlijk dat leden van andere partijen nooit geconfronteerd werden met de gelijkenissen tussen hun taalgebruik en dat van nazi's in de jaren 30. Hoe zulk onrecht zich kon voltrekken, zal altijd een raadsel blijven.

“

In tegenstelling tot wat zijn naam doet vermoeden, is de man geen slechterik in een Bondfilm

In het kamp van Die Linke staat dan weer **Bodo Ramelow**. In tegenstelling tot wat zijn naam doet vermoeden, is de man geen slechterik in een Bondfilm, maar de lokale partijleider. Hij was ook degene die de rood-rood-groene coalitie de afgelopen jaren leidde als minister-president en zijn beleid werd in deze verkiezingen dus schijnbaar beloond. Op veel vlakken is hij de tegenpool van Björn Höcke. Zo is hij onder andere een voorzichtige voorstander van een soepeler migratiebeleid, maar hij is geen grote liefhebber van een volledige open-grenzenpolitiek. Zijn voornaamste focus ligt op het socio-economische aspect, waarmee hij veel succes oogst in Thüringen. Dat *Bundesland* ligt namelijk in het voormalige Oost-Duitsland (DDR) en blijft economisch achtergesteld op het vroegere West-Duitsland.

FDP REKENT ZICH REICH

Hoewel Ramelow als de grote overwinnaar uit de (stem)bus kwam, was hij

dus zijn meerderheid kwijt. Bovendien zien velen binnen de CDU hem als de baarlijke duivel. Die Linke is immers postcommunistisch en wordt gezien als de erfgenaam van de SED (Sozialistische Einheitspartei Deutschlands, *red.*), de enige toegestane partij in de voormalige DDR. De Thüringse CDU was dan eerder te vinden voor een akkoord met Höcke, maar werd al snel teruggefloten door het partijbureau in Berlijn. Na maanden stilstand volgde op 5 februari een onverwachte doorbraak. FDP'er **Thomas Kemmerich** werd verkozen tot minister-president door het lokale parlement, mét steun van AfD, dat plots de eigen kandidaat teruggetrokken had. Het lijkt misschien vreemd dat een partij die nauwelijks de kiesdrempel haalt

de regeringsleider levert, maar hou er rekening mee dat in België **Gwendolyn Rutten** nog altijd een reële kans heeft op het premierschap.

De reacties lieten niet lang op zich wachten. Bodo Ramelow vergeleek Kemmerich bijvoorbeeld met **Paul von Hindenburg**, die als bondspresident Hitler mee aan de macht hielp. In een *tsjevenmanoeuvre* waarop elke CD&V-politicus jaloers zou zijn, stapte Kemmerich de volgende dag meteen op. De partijbureaus van zowel de CDU als de FDP reageerden ontzet, maar weigeren voorlopig nog steeds elke vorm van samenwerking met Ramelow en Die Linke. Daarom wordt de idee van nieuwe verkiezingen steeds vaker geopperd, op net meer dan honderd dagen na de verkiezingen. Plooiers, zo vroeg al capituleren. Doe eens normaal, zoals uw westerburen, en stel een paar informateurs aan om het volk wat bozer te maken.

Wat plakt er aan de handen van de UGent?

In december ontdekte een student van de UGent dat muizen in studentenrestaurant Sint-Jansvest worden gevangen met lijmplanken. Bij studenten en dierenrechtenorganisaties zorgde dat voor verontwaardiging. Is die terecht?

ALS EEN MUIS IN DE VAL

Ann De Greef, directeur van GAIA bevestigt: "Zelfs het kleinste kind weet dat het gruwelijk is."

Muizen die in een lijmplank vast komen te zitten gaan een langzame, meestal dagenlange doodstrijd tegemoet, waarbij ze vaak de eigen poten afbijten in een tevergeefse poging om te ontsnappen. GAIA pleit voor een Vlaams verbod op lijmplanken, net zoals op andere dodelijke middelen tegen muizen. "De UGent zou hierin een voorbeeldfunctie moeten opnemen", vindt De Greef.

Anticimex (vroeger SGS), het bedrijf dat de ongediertebestrijding

van de UGent verzorgt, legt ons uit dat de universiteit zelf de keuze heeft over de gebruikte methodes. **Vera Putteman**, afdelingshoofd maaltijdvoorzieningen aan de UGent, schuift de verantwoordelijkheid dan weer terug: "Wij luisteren enkel naar het advies van Anticimex; zij vonden lijmplanken in dit geval nuttig." De UGent wil de dood van de belijmde muizen dus niet op haar geweten hebben. "De universiteit staat open voor meer diervriendelijke oplossingen", legt Putteman uit. "Als Anticimex twee opties aanbiedt die even efficiënt zijn kiezen wij uiteraard voor de meest diervriendelijke, maar efficiëntie blijft onze prioriteit." Actief wordt er

“
“Wij kiezen uiteraard voor de meest diervriendelijke optie, maar efficiëntie blijft onze prioriteit” - UGent

dus niet gezocht naar diervriendelijkere oplossingen, maar lijmplanken zijn zeker niet de norm, aangezien de UGent volgens Putteman vooral inzet op het gebruik van gif.

HET IS EEN SLECHTE MUIS DIE MAAR ÉÉN HOL HEEFT

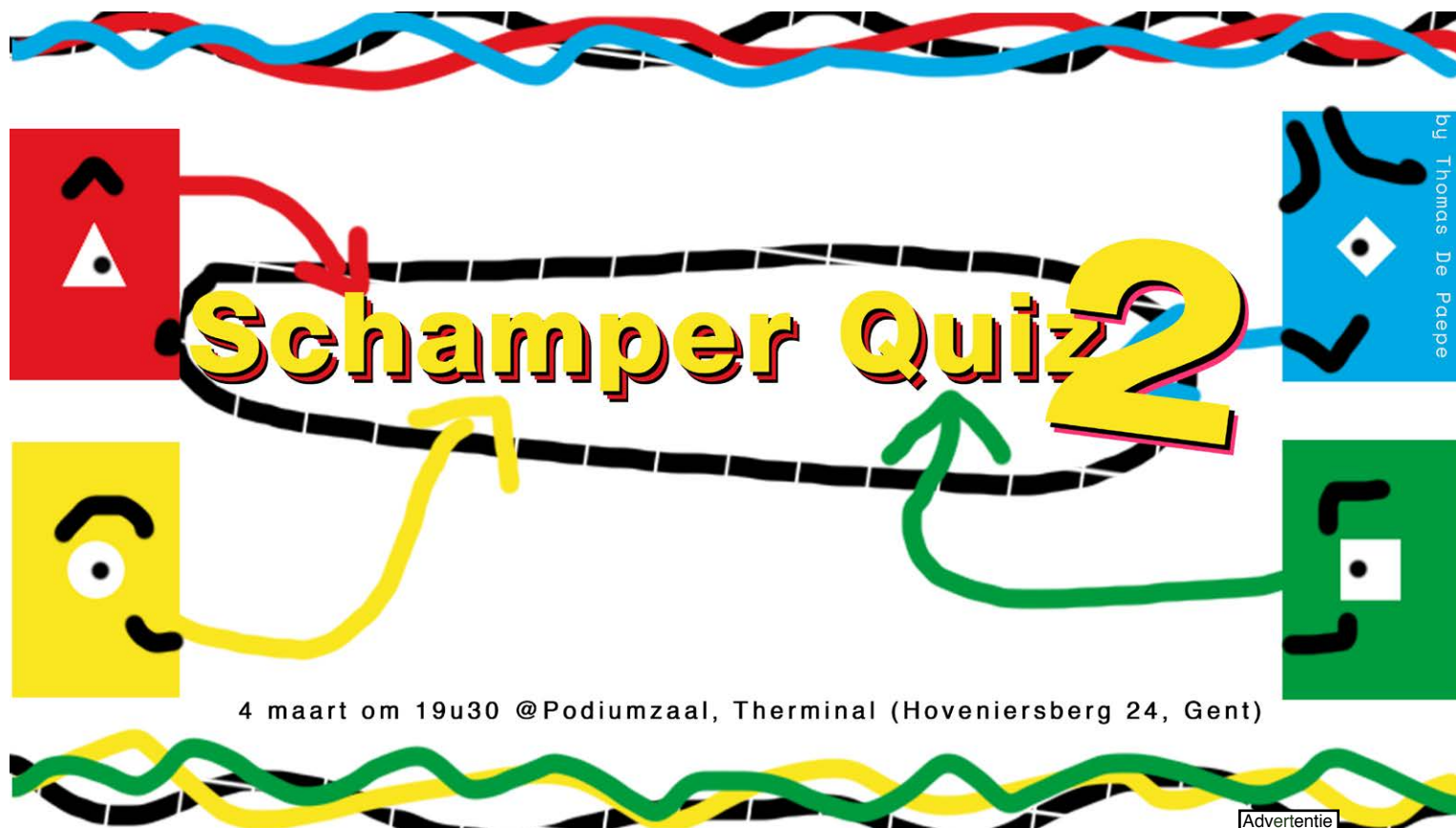
Ook gif is niet onschuldig, aangezien het net zo goed voor een wrede doodstrijd zorgt die 4 tot 12 dagen kan duren. Gif veroorzaakt bovendien milieuproblemen. Muisvriendelijke alternatieven zijn dus schaars. "Preventie, door bijvoorbeeld het eten buiten het bereik van muizen op te slaan, lost in de meeste gevallen het probleem al op",

zegt **Bastiaan Meerburg** van het Nederlandse Kennis- en Adviescentrum voor Dierplagen (KAD). Toch is de aandacht voor preventie nog te klein, vindt hij. "Een toekomst zonder dodelijke middelen in de strijd tegen ongedierte zal helaas een ideaalbeeld blijven", vreest Meerburg. Soms zal

doden nodig blijven, maar dan moet het wel op een humane manier. Traditionele vallen, die in 85% van de gevallen onmiddellijk doden, zijn vaak nog de beste oplossing.

In Nederland en Wallonië werden lijmplanken al verboden. Een Vlaams verbod is er niet. "Het aanpassen van de wet op

dierenwelzijn, wat het verbod mogelijk kan maken, komt er deze legislatuur wel aan", zegt **Eric Van Tilburgh** van de Dienst Dierenwelzijn. Bovendien heeft de Vlaamse overheid bij het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) een studie besteld die moet uitwijzen welke middelen diervriendelijk zijn. Dat bevestigt **Michaël Devoldere**, woordvoerder van Vlaams minister van Dierenwelzijn **Ben Weyts** (N-VA): "Het is zeker onze ambitie om dierenvriendelijke producten eruit te krijgen als er diervriendelijke alternatieven bestaan." Of dat ook tot een verbod zal leiden en waarvoor het verbod zal gelden, is dus nog niet beslist.

TOEKOMST VAN HET TECHNICUM

Al sinds het ontstaan van de Faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen als afsplitsing van de Rechten delen de twee één campus: Campus Aula. Maar hier komt verandering in. De toekomst ligt iets dichterbij het rectoraat, in het niet-meer-zo-prehistorische Technicum.

OUD, MAAR NIET VERSLETEN

Wie niet weet wat het Technicum is, of Technische Laboratoria voor de nerds: het is dat gigantische - lelijke - gebouw aan het water bij onze geliefkoosde resto De Brug. De Thermanal hoort er technisch gezien ook bij, maar is eigenlijk maar een klein deel van het gehele complex. De site werd ontworpen tijdens het interbellum door architecten **Cloquet en Magnel** en was lange tijd de thuisbasis van de ingenieurs. De ingenieurs moesten vroeger ook al alles lastiger maken dan nodig: het Technicum werd gebouwd via een vernieuwend staaltje architectuur. Het was voor die tijd zeer innovatief, gebruikmakend van een stalen skelet en speciale lastechnieken. De vloeren zijn ook bijzonder stevig, zodat de zware machines en proeven die in het gebouw gepland waren niet plotseling in de kelders zouden eindigen.

Het Technicum was ook waar de originele Resto De Brug gevestigd was, maar in 1960 kreeg de resto een eigen gebouw en daar is het nu nog steeds. In 2010 werd er beslist dat het gebouw gerenoveerd en verbouwd zou worden om plaats te bieden aan nieuwe bewoners.

“

De ingenieurs
moesten vroeger ook al
alles lastiger maken

Zo zal zowat de hele faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen verhuizen naar gebouwen 1 en 2. Dit zal wel pas in 2021 gebeuren, dus er is genoeg tijd voor sentimentele Pol&Soc'ers om afscheid te nemen van de Universiteitsstraat.

DE EXODUS

In de zomer van 2021 zullen de leslokalen, het decanaat en de bibliotheek van de Politieke en Sociale Wetenschappen verhuizen naar een 'volledig vernieuwd Technicum'. Voor studenten van de faculteit klinkt dit misschien bekend in de oren, want de verhuis is eigenlijk al een beetje bezig. Zo is er een fusie van vakgroepbibliotheken; de bibs van Sociologie en Communicatiewetenschappen worden samengevoegd tot bibliotheek Korte Meer, en Conflict en Ontwikkeling zal samen met Politieke Wetenschappen in de bibliotheek Universiteitstraat te vinden zijn. Het plan is dan om later een grote facultaire bib te hebben in het Technicum. *Because bigger is better.*

Het is ongewoon dat een complete faculteit verhuist. De vorige keer dateert van toen de Faculteit Wetenschappen zijn volledige inboedel aan vreemde meettuigen en appels om zwaartekracht mee te testen meenam naar het verre oord dat nu Campus De Sterre wordt genoemd. Mogelijk ligt het antwoord op de vraag waarom de faculteit verhuist bij de Rechten. Jaloers op het prestige van de Sociale Wetenschappen, is de verhuis duidelijk een goedkope truc om hun campus niet meer te moeten delen. Het saaie antwoord blijkt echter plaatsgebrek te zijn. Door het groeien van de studentenpopulatie is er gewoon geen plaats meer. De UGent beweert dat de auditoria altijd

vol zitten, wat vreemd is, want dat zou betekenen dat er heel wat studenten zijn die effectief naar de les gaan. In het nieuwe gebouw komen er vijftien nieuwe leslokalen en auditoria bij, naast twee oude die blijven bestaan. Met een totale capaciteit van ongeveer 1.300 plaatsen zou er dus voldoende plaats zijn voor die studenten die het wel nog zien zitten om naar hun lessen te gaan.

“

Because bigger is
better

PLANPROBLEMATIEK

Het eerste plan voor de nieuwe thuisbasis van de Pol&Soc dateert al van 2010, ondertussen een decennium geleden. In die tijd is de deadline al een paar keer opgeschoven, en als je kijkt naar wat die planning precies inhield begrijp je ook waarom. De nieuwe campus is de eerste energieneutrale renovatie die het

projectbureau van de Directie Gebouwen en Facilitair Beheer onderneemt. Als je beseft dat het gebouw dateert uit de jaren 30 is dat vrij impressionant.

Wie dacht dat dit het enige obstakel was waar de eigenste bouwgiilde van de UGent zich naadloos wist door te dringen, zit goed fout. Het gebouw is namelijk ook nog eens erfgoed. En monumentenzorg laat veranderingen niet toe zonder slag of stoot. Zo zijn er bijvoorbeeld tegels die nog dateren uit het oude gebouw die moeten blijven liggen. Dit geldt echter niet voor de auditoria, want daar zorgen die blijkbaar voor een slechte akoestiek. Uiteindelijk, wie wil er nu niet dat de professor goed verstaanbaar is terwijl wij, brave studenten, aandachtig luisteren in elke les? Een bijna negentig jaar oud gebouw energieneutraal maken, en dan nog eens onder de alziende ogen van monumentenzorg, heeft ervoor gezorgd dat het gerenoveerde Technicum een

staaltje planwerk is dat vele diensten van de UGent dichter bij elkaar heeft gebracht. Alleen al de isolatie regelen van een gebouw met die respectabele leeftijd zal wel meer dan een paar vriendelijke mails van het projectbureau gekost hebben.

Het is dus nog maar een jaartje wachten voordat de politicologen, communicatiewetenschappers en sociologen de Faculteit Rechten en Criminologie definitief vaarwel zeggen die hen ondertussen al dertig jaar onderdak biedt. Maar de toekomst van de Pol&Soc in het Technicum ziet er rooskleurig uit. Ze zullen hun vroegere faculteitsgenoten van de Aula bovendien niet snel vergeten terwijl ze de goed geïsoleerde auditoria met fantastische akoestiek aan de Muinkschelde, of het water voor de antigeografen, bezetten.

BEST OF... federale coalities

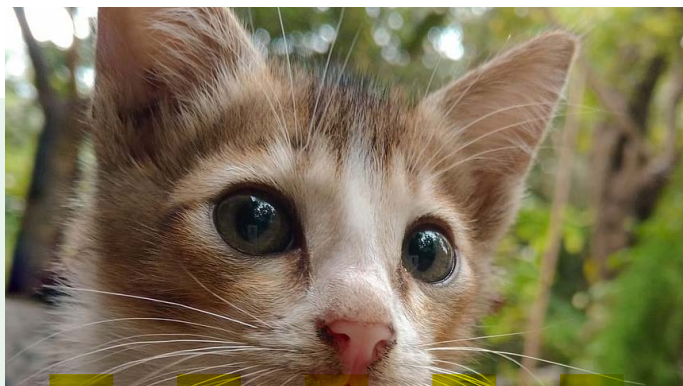
Elke zondagavond om 21u

DE GROOT-DIETSE COALITIE EN EEN POESJE

N-VA, CD&V, cdH, VVD, en de Partij voor de Dieren. Deze coalitie valt uiteraard niet weg te denken uit de hitparade der politieke samenwerkingen. Ze is een toonbeeld van Hollandse nuchterheid. Die domme Belgen rijden zich weer vast in hun oeverloos complexe regeringsformaties? De VVD levert wel de nodige zitjes om die zotte zuiderburen uit de brand te helpen. Dat al die zitjes

CARROUSELCOALITIE

Omdat kibbelen en compromissen sluiten in ons landje twee trotse politieke tradities zijn, is het maar logisch dat de regering met dat doel wordt samengesteld. Om een maximale hoeveelheid ruzies én compromissen te garanderen, moeten zoveel mogelijk partijen met elkaar samenwerken. Het meest efficiënte systeem daarvoor is de carrouselcoalitie. In dit con-

DE CELIBATAIRE CENTRUMCOALITIE VOOR CENTRIPETALE CENTRISTEN

Ons land bevindt zich in een crisis. Langs alle kanten zijn er populistische die ons met *fake news* en schijnproblemen proberen te misleiden. Een meerderheid langs beide taalgrenzen, een coherent beleid, een België dat niet barst of het bieden van oplossingen voor reële proble-

men. Stuk voor stuk leugens en halve waarheden, waarmee de populistische ons willen misleiden. Daarom heeft ons land nood aan een échte centrumcoalitie met politici die luisteren naar de basis, in dialoog gaan met de burger en de rationaliteit centraal zetten. De criticasters zullen waarschijnlijk opmerken dat deze coalitie van CD&V en

DE NOORSE COALITIE

Deze coalitie wordt gevormd door klassiek paars (s.pa - PS - MR - Open VLD), het blauw en rood op de Noorse vlag, aangevuld met het witte vlak dat de blanke etnostaat voorstelt dat het Vlaams Belang nastreeft. De kritische lezer ziet direct dat deze partijen samen net geen meerderheid vormen, maar geen nood. Eens Vlaanderen onherroe-

pelijk onafhankelijk is, zal er een partij moeten zijn die de klassieke, christelijke waarden teruggeeft aan het volk. De CD&V maakt de coalitie volledig en vormt meteen het goddelijke kruis dat de Noorse vlag domineert. Het beleidsplan van deze regering, waarschijnlijk met een co-premierschap van **Filip Dewinter** en **Paul Mag-**

HET IS EEN ECHT COALITIETJE

Coalities vormen is allemaal goed en wel, maar is dat eigenlijk wel nodig? Ellenlange formatiegesprekken, saaie vergaderingen, steeds dezelfde CD&V'ers die naar het Paleis gestuurd worden. Kunnen we dat niet gewoon allemaal afschaffen? Is er geen alternatief voor deze klucht? Natuurlijk bestaat die: niet op racisten stemmen is er een

cept verandert de samenstelling van de regering wekelijks. Elke week zullen andere partijen het dus voor het zeggen hebben. Het interessante aan dit systeem is dat iedereen erbij wint. De burgers, want politici worden gedwongen om samen te werken. De politici zelf, want elke week maken ze kans op een nieuw postje. Daarnaast winnen ook de media, want het blijven natuurlijk politici. Er is bijna

elke maand kans op een relletje door een tweet van iemand die dacht dat hij nog in de coalitie met Vlaams Belang van twee weken geleden zat of iemand die niet tevreden is met de ministerpost die ze toebedeeld kreeg. De ministers worden immers door loting gekozen uit alle parlementsleden. Dit wordt elke zondagavond in een totaalspektakel op Eén uitgezonden. Amusement voor het hele land!

zich voorlopig in de Nederlandse Tweede Kamer bevinden mag geen onoverkomelijk obstakel blijken: met de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en het tolereren van **Siegfried Bracke** als Kamervoorzitter stond België al voor hetere constitutionele vuren. De regering beschikt niet over een meerderheid aan Vlaamse zijde, zoals de N-VA eist, maar de schaarse Waalse aanwezigheid maakt haar

toch verteerbaar. Het grote pluspunt van deze coalitie is dan ook dat ze zeer plausibel is. Bovendien is de ideologische coherentie tussen de partijen erg groot. Tot slot zijn wij, Belgen, echte dierenvrienden. De Partij voor de Dieren is de kers op een majestueuze taart die de samenwerking der Lage Landen officialiseert. Schattige diertjes, cute! Cute diertjes, schattig! Een kat aan het roer van de natie om alle hondeliefhebbers eens flink te jennen.

cdH geen meerderheid heeft. Ja en? Dat betekent alleen dat het parlement nog meer ruimte zal krijgen om de democratie in de praktijk uit te voeren. En met een echte staatsman als **Maxime Prévot** als eerste minister kan deze regering enkel slagen.

nette, kan gemakkelijk samengevat worden in één slagzin: “Waar een wij is, is eigen volk eerst, dus gewoon doen voor iedereen.” We mogen ons verwachten aan een verdere uitbouw van de sociale zekerheid en een beter sociaal beleid, maar natuurlijk enkel voor rasechte Vlamingen.

van. Een ander is Dé Koning. Laten we die constitutioneel uit de monarchie halen en laat **Filip** zijn rechtmatige plaats als *God Emperor of Mankind* opeisen. Dit klinkt misschien wat vergezocht, maar is dit wel zo? Hier zullen ongetwijfeld veel partijen voor te vinden zijn. De CD&V is sowieso van de partij, want zijn de Kroon en het geloof niet de twee pilaren van het rijk? Ah nee wacht, dat komt

uit ‘Game Of Thrones’. Dan doen de *tsjeven* zeker mee, want dat is eindelijk een kans om relevant te zijn bij de jeugd! De liberalen zijn altijd al onderhuidse monarchisten geweest dus dat zit wel snor. En de groenen en de sossen zullen *Flubbe* zeker steunen want dan kunnen ze zeggen dat ze eindelijk ook eens iets bereikt hebben.

FAIL

De puntenbrief: het hoe, het waarom en het wanneer

Want we weten allemaal dat errare humanum est

Iedere examenperiode wordt een groot deel van de studenten ermee geconfronteerd: de 'FAIL' die bij elk vak tevoorschijn komt waarvoor je de tien niet hebt gehaald. Grote woorden voor iets menselijks als een tekort. Waarom is dit nog steeds een gewoonte aan een universiteit, waar toch allerlei mogelijkheden zijn tot doorgaan met studeren ondanks een groot aantal tekorten?

Een 'FAIL' komt hard aan, daar zijn we het wellicht allemaal over eens. Waarom wordt deze taal gehanteerd, hoe lang gebeurt dit al en komt hier ooit reactie op?

FORMALITEIT OF TOCH EERDER EEN FUTILITEIT?

Piet Ruysinck, de persoon die het technische aspect van de puntenbriefjes organiseert, legt uit van waar deze uitspraak op onze puntenbriefjes komt. "Het is eerder iets dat historisch gegroeid is. In 2004 kwamen de decreten er, die nu in de Codex Hoger Onderwijs zijn vervat. Dit betrof de aanpassing van een systeem waarin studenten jaar per jaar volbrachten naar een systeem met studievoortgang en studiepunten. Hierbij kwam dat er op de puntenbriefjes codes werden gehanteerd, om op summier wijze bij te brengen hoe een vak ervoor stond. Dit is later hervormd naar het systeem van Oasis, zoals we het nu kennen. Er worden vierletterige codes gebruikt zoals 'AFWE', 'GESL', 'ZIEK' en dus ook 'FAIL'. Deze 'FAIL', ook bekend als de letter F, is een internationale code om aan te geven dat iemand niet geslaagd

“
Het behoud van de 'FAIL' is niet echt een punt, wel het vinden van een alternatieve vierletterige code, die duidelijk en universeel is

is voor een opleidingsonderdeel." Ruysinck geeft hier dus aan dat de FAIL een code is, die ook internationaal gebruikt kan worden, wat handig is voor uitwisselingsstudenten bijvoorbeeld.

"Het harde aspect van de code is reeds aangekaart op de onderwijsraad. Dat resulteerde noch in een advies noch in een aanpassing die daaruit gevolgd zou zijn. Overigens wordt er ook geopteerd voor het noemen van zaken bij de naam, namelijk dat als studenten niet geslaagd zijn, dit ook daadwerkelijk zo is", vervolgt Ruysinck. "Of niet geslaagd zijn gelijk staat aan falen, daar valt inderdaad iets over te zeggen. Als hier een alternatief voor is, dan betreft dit dan ook een kleine technische aanpassing en kan daar zeker

en vast iets aan gedaan worden. Ik ben uiteindelijk ook slechts een uitvoerende schakel en kies zelf niet voor discourses die aangenomen worden."

NGESL VS FAIL

Ruysinck geeft dus aan dat er wel degelijk ruimte voor verandering is, als deze voldoet aan de criteria van internationaliteit en de vierletterige code. Waar zal deze verandering dan vandaan komen? Verantwoordelijke Mentaal Welbevinden van de Gentse Studentenraad **Nicky Vandeghinste** legt uit: "Ik zie in waarom mensen de 'FAIL' als iets heel confronterends zien. Het is hard, maar het belangrijke is dat je dan ook onmiddellijk informatie krijgt over waar je naartoe kunt en je de vraag kan stellen waarom je een tekort hebt en wat je kan doen. De info over monitoraat, studieproblemen en -begeleiding is het zwaartepunt van de aandacht. Het monitoraat moet bereikbaar en laagdrempelig zijn. Niet alle monitoraten voldoen hieraan, maar daar wordt nu wel op ingezet", aldus Vandeghinste. "Op dit moment staat er bijkomende informatie over

⚠ BELANGRIJKE INFO

Je bent geslaagd voor meer dan de helft van de in het eerste semester opgenomen studiepunten. Voor 1 of meerdere vakken van het eerste semester heb je echter geen credit (10/20 of meer) behaald.

Het is alvast positief dat je die grens van 50% studierendement hebt gehaald. Maar het is van groot belang dat je dit rendement behoudt en het liefst verbetert. Want als je op het einde van dit academiejaar (in september) niet voor de helft van alle opgenomen studiepunten een credit behaalt, zal de Ugent je een **bindende voorwaarde** opleggen als je volgend academiejaar opnieuw inschrijft voor dezelfde opleiding (meer info in artikel 24 van het Onderwijs- en Examenreglement, zie: www.ugent.be/oer).

Je hebt gelukkig nog het tweede semester om je studieaanpak te evalueren en waar nodig bij te sturen. **Bekijk dus snel het stappenplan voor een geslaagd tweede semester met daarin de verwijzing naar het aanbod van alle studieondersteunende initiatieven op www.ugent.be/lw/studiebegeleidingba1 en zet de nodige stappen.**

mogelijke stappen op de puntenbriefjes van de eerstejaars. Dit zou volgens mij bij iedereen zo moeten zijn, want het is niet omdat het in het eerste jaar wel goed gegaan is, dat je daarna die informatie niet meer verdient. Het is ook zo dat als daar bijvoorbeeld een 9/20 staat, er onduidelijkheid kan zijn of je nu al dan niet geslaagd bent, of er misschien nog een mogelijkheid tot deliberatie is.”

Bestuurder Onderwijs **Nathan Steyaert** vertelt: “Het grote probleem is dat dit een punt is dat zich eerder op de achtergrond afspeelt. Als je een officieel standpunt wilt, moet dat voorbij heel wat mensen passeren. Technisch gezien zal het waarschijnlijk geen grote aanpassing zijn, maar het is natuurlijk zo dat als dit wel moet aangebracht worden en hier iemand moet achter staan, ermee bezig zijn, enzovoort. Een tweede complicatie is dat de Directie Onderwijsaangelegenheden (DOA) aangeeft dat het duidelijk moet zijn. Een ‘FAIL’ is hard, maar het blijft wel duidelijk. Bij het bekijken van het puntenbriefje moet in één oogopslag te zien zijn hoe je het hebt gedaan, en er mag geen discussie over mogelijk zijn. We staan natuurlijk altijd open voor debat en verandering, maar het is best moeilijk om een evenwaardig alternatief te vinden. Het belangrijkste is dan ook

wat je met die ‘FAIL’ doet. Als de student een ‘FAIL’ ziet, zonder meer, dan is dat wel eventjes slikken. Het is dan ook nodig dat hier een extra uitleg bij komt, om de ‘FAIL’ te duiden. Dit betreft dan het opnieuw motiveren, na het demotiverende van de ‘FAIL.’”

“
Als hier een alternatief voor is, dan betreft dit een kleine technische aanpassing en kan daar zeker en vast iets aan gedaan worden.”

EEN HARDE REALITEIT?

Het is dus duidelijk. Het behoud van de ‘FAIL’ is niet echt een punt, het vinden van een alternatieve vierletterige code die duidelijk en universeel is het wel. Dit is alvast een kans voor de trouwe Schamperlezer om de creativiteit de vrije loop te laten, en ideeën aan te dragen. Ten tweede wordt vaak ingespeeld op mogelijkheden na het krijgen van deze ‘FAIL’. Is voorkomen niet beter dan genezen? Een stimulerend puntenbriefje kan misschien veel schade beperken, in plaats van eerst schade aan te richten om vervolgens te herstellen. Dat is dan

ook wat studenten **Tomas** en **Babette** aankaarten. “Over de ‘FAILs’ had ik nog nooit echt nagedacht, omdat dat puntenbriefje in het algemeen nogal hard is. Er zijn enkel codes, droge punten, geen extra uitleg. Wat wij persoonlijk nog erger vinden, zijn de percentielen die aangeven hoe je het hebt gedaan in vergelijking met andere mensen. Wij weten niet of het wel nodig is om studenten zo met elkaar in concurrentie te laten gaan. Het is ook ontmoedigend om te zien dat je het eigenlijk wel goed hebt gedaan, en dan te zien dat veel mensen het toch nog beter hebben gedaan.”

De extra uitleg waar zij het over hebben, is dus reeds ingevoerd bij eerstejaarsstudenten. Na dit gecheckt te hebben, staat ook dit nog niet helemaal op punt. Hoewel er wel degelijk wordt vermeld op welke site je kan lezen welke stappen je kan ondernemen, klinkt de boodschap over bindende voorwaarden toch eerder dreigend dan ondersteunend. Een eerstejaarsstudent die het vrij goed gedaan heeft, kan zo toch nog op bovenstaande waarschuwing stoten.

volgende pagina: een canvas.

Hélène De Kegel is een studente Taal- en Letterkunde en kunstliefhebber afkomstig uit Aalst. De woorden vloeien uit haar pen, maar ze maakt ook beeldmateriaal. Ze won een poëziewedstrijd en schreef de dichtbundel ‘In het donker van de nacht’. Zowel tekst als foto op deze canvas zijn van haar hand.

DOOR DAPHNE LOX

Over wat zal er vandaag geschreven worden?

Het donkere dolen der dagen?

Of is't het verlangende verlangen dat
zich laat ontmoedigen in't zwakke licht
der verveling?

HET INSPIRATIELOZE ZAL INSPIRATIE GEVEN

Ledig mijn lijf, verlost van de alledaagse
sleur, verfrist gij

mijn geest?

Ach

In't schemeruur dat vandaag reeds
om vier gevallen is

Wil ik

— Wil ik

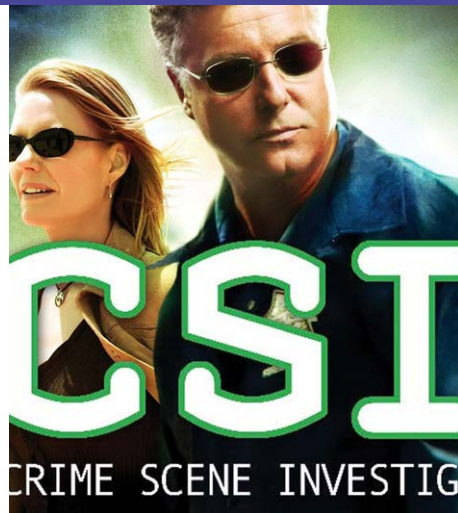
Wat wil ik?

schamper

CSI MAAR DAN IN HET ECHT

Zoom and enhance! Als je ooit al tv gekeken hebt, dan is de kans groot dat je op de memegoudmijn gestoten bent die Amerikaanse misdaadseries zijn: 'CSI', 'NCIS', 'Hawaii Five-O', ga zo maar door. In elk van deze series wordt er wel eens gebruik gemaakt van de wonderbaarlijke technologie waarbij van een wazige foto een ultrascherp 4K-beeld gemaakt wordt, door eenvoudigweg in te zoomen. Jammer genoeg bestaat deze truc, althans

zoals hij wordt voorgesteld op televisie, niet. Maar helemaal sciencefiction is het niet. Zo kunnen wazige beelden en video's, zelfs zeer oude uit de 19e eeuw, geüpgraded worden naar 4K. Dit wordt gedaan met behulp van AI, of toch een rudimentaire versie ervan. De AI vult de lege pixels in op basis van patroonherkenning in de foto's. Wij verwelkomen alvast onze robotfoto *overlords*.

VIRUSKILLER QU'EST-CE QUE C'EST?

Corona is alomtegenwoordig in de media. We hebben het hier natuurlijk over het virus, niet het rotslechte bier. Zoals bij elke ziekte wordt er haastig gezocht naar een behandeling. Wetenschappers aan de universiteit van Genève deden onderzoek naar virucidale stoffen. Dat zijn stoffen die virussen vernietigen en die een mogelijke oplossing bieden voor de corona-uitbraak. Deze virusdoders kunnen niet vaak gebruikt worden voor medische

doeleinden omdat ze meestal zeer toxisch zijn, denk bijvoorbeeld aan bleekmiddel. De huidige medicijnen werken dus vaak met virusremmers, die de groei van virussen moeten tegenhouden. In Zwitserland zijn wetenschappers er nu in geslaagd om bepaalde suikers virusdodende kenmerken te geven. Aangezien deze suikers niet gevaarlijk zijn voor het menselijk lichaam, kunnen ze dus mogelijk ingezet worden als medicijn.

PLUG-IN BREIN

Jacking into the matrix lijkt een verre droom; een stekker in je brein steken en in een computer leven is zó sciencefiction dat het waarschijnlijk nooit werkelijkheid wordt. Toch is er op het vlak van stekkers in hoofden vooruitgang geboekt. Zo is een Spaanse neuro-ingenieur erin geslaagd om een blinde vrouw haar zicht gedeeltelijk terug te geven. Dit deed hij door een bril met een camera in het brein van de vrouw te pluggen. Dat niet alleen: de 'stekker' was ook in staat om

impulsen direct naar het brein te sturen. De vrouw speelde een speciale versie van Pac-Man, waarbij het beeld rechtstreeks naar haar brein geprojecteerd werd. Daar kan zelfs VR een puntje aan zuigen. Toch is het einde van blindheid nog niet in zicht, want het systeem zit nog in de experimentele fase en is niet geschikt voor langdurig gebruik. Ten slotte is het niet zonder gevaar om elektroden in je brein te installeren en ze vervolgens weer weg te halen.

Geile katten

'CATS' is een literair meesterwerk

Niet elke wetenschapper houdt zich bezig met proefbuizen, deeltjesversnellers of lasers. Dr. Schamperstein kiest voor een theoretische aanpak en baant zich een weg door formules, berekeningen en kennis om zijn licht te schijnen over een prangende maar absurde vraag.

'Cats' is een verfilming van de gelijknamige musical van **Andrew Lloyd Webber**. De film vertelt het verhaal van **Victoria**, een kat die door haar baasjes wordt achtergelaten in de straten van Londen. Hier wordt ze echter al gauw ontdekt door de Jellicle Cats, een vrolijke sekte. De verschillende katten stellen zichzelf aan Victoria voor met liedjes en dansnummers. En uiteindelijk wordt een van de katten geofferd tijdens een ritueel festival.

Als je de plot niet helemaal kan volgen is dat niet erg, want dat is ook een beetje de bedoeling. De musical bespaart zo veel mogelijk op inhoud om te kunnen focussen op wat echt belangrijk is: een episch muziek- en dansspektakel en iets te sexy CGI-katten. Over het laatstgenoemde ontstond al vrij snel een controverse, aangezien de acteurs die noch mens noch kat te noemen zijn door velen als '*uncanny valley*' en 'voer voor nachtmerries' beschreven werden. Wat echter minder besproken wordt, is hoe 'Cats' naadloos aansluit bij de bredere antropomorfe traditie.

DE AMBIGUÏTEIT VAN FURRIES

In de literatuur is er een rijke traditie aan antropomorfisme: het toekennen van menselijke eigenschappen aan niet-mensen. Een modern voorbeeld van deze trend is 'Toy Story', waarin aan speelgoed de vaardigheid wordt toegeschreven om te bewegen, met elkaar te communiceren, kritisch na te denken en zelfs verliefd te worden op elkaar. Minstens even aanwezig, maar veel minder besproken, is zoömorphisme: het toekennen

van dierlijke eigenschappen aan mensen. Zo is het bijvoorbeeld accurater om de Disneyfilm 'Robin Hood' te omschrijven als een zoömorphistische film, aangezien personages hier menselijk zijn in ieder aspect behalve hun lichaam.

De grens tussen zoömorphisme en antropomorfisme is zeer dun, maar vaak erg belangrijk. In 'Cats' wordt de grens tussen beide vaak veel te dun. Uit hun uiterlijk, dat erg menselijk blijft, zou je al snel afleiden dat we met een zoömorphistisch verhaal te maken hebben. Maar heel af en toe geven de katten plots blijk van inconsistent kattengedrag. Net als je brein aanvaard heeft dat het naar katachtige mensen zit te kijken, eten ze plots een stel muizen op of spugen ze een haarbal uit.

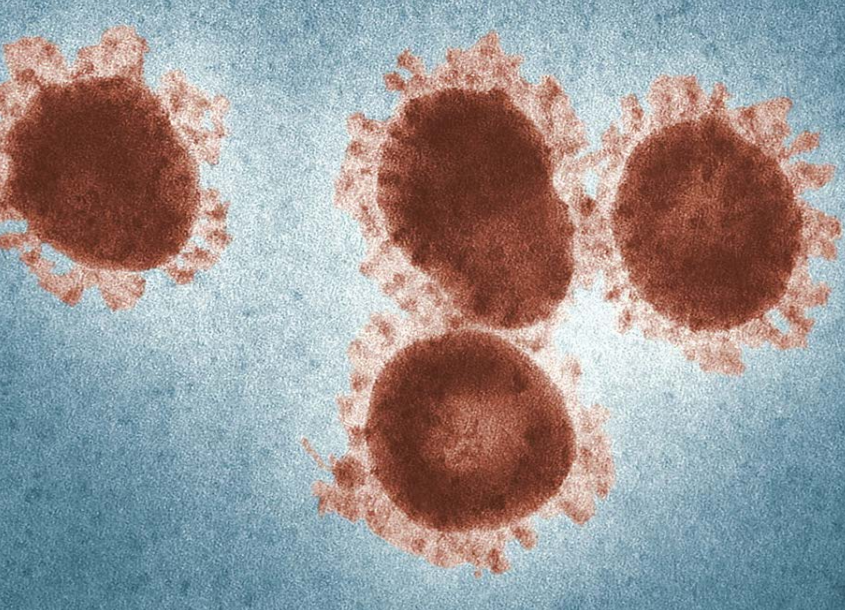
PRATENDE HONDEN EN SEXY KONIJNEN

Een andere bron van ongemak is de uitgesproken zinnenprikkelende ondertoon van de film. Veel van de katten worden zeer expliciet sexy afgebeeld door op een erg verontrustende manier typisch katachtige kenmerken te combineren met menselijke kenmerken en seksuele voorkeuren. Die sexy ondertoon wordt vervolgens ongemakkelijk veel benadrukt door een seksuele spanning te creëren tussen de katten in de film.

Jammer genoeg werd er geen wetenschappelijk onderzoek gevonden dat kan verklaren waarom mensen katten op deze manier willen afbeelden (psychologen, doe uw ding), maar het is opmerkelijk dat deze seksualisering cultureel gezien niet met alle dieren werkt. Waar we katten en konijnen al gauw afgebeeld zien als sexy personages, kunnen we ons geen 'Dogs' of 'Horses' voorstellen met in de hoofdrol een sexy (iets te menselijke) hond. Ik hoop oprecht dat deze opmerking geen enkele regisseur op ideeën brengt.

Coronavirus: de apocalyps of gewoon een hoestje?

Ondertussen zullen zelfs de mensen die het nieuws mijden al gehoord hebben over het coronavirus. Het internet staat vol paniek en memes over de nakende apocalyps. Sommige mensen weigeren nog dimsum te gaan eten, maar is die paniek wel terecht?

“

We moeten ons niet per se zorgen maken, maar we moeten ons wel voorbereiden

NIET HET CORONAVIRUS, MAAR EEN CORONAVIRUS

Wat is nu dat coronavirus? Ten eerste kunnen we eigenlijk niet spreken van 'het' coronavirus. Coronavirussen (*coronaviridae* voor de Latijnliefhebbers) doken al eerder op, bijvoorbeeld tijdens de SARS-epidemie van 2002-2003. Toen werden wereldwijd meer dan 8.000 patiënten geregistreerd, waarvan 9 procent het niet overleefden. Bij de nieuwste vorm ligt het aantal geïnfecteerden en doden al veel hoger, maar de sterftegraad schommelt slechts rond de 2 procent. Ter vergelijking, gemiddeld 50 procent van de besmette mensen stierf aan het ebolavirus. Het nieuwe coronavirus, 2019-NCoV (2019-NovelCoronaVirus, red.), is dus niet zo dodelijk. Volgens de website worldometers.info zijn er op het moment van schrijven geschreven 45.171 besmette mensen en 1.115 doden. Maar er zijn ook al 4.831 mensen van het virus genezen. Toch blijft een virus dat zich zo snel verspreidt gevaarlijk.

De moeilijkheid bij het bestrijden van een virus zit in het feit dat het geen "levende" materie is. Bij een virus, zoals het coronavirus, een verkoudheid of de griep, kan je geen antibiotica toedienen omdat deze medicijnen proberen de slechte cellen aan te vallen. Een virus probeert bestaande cellen over te nemen en zich zo te verspreiden. Je lichaam moet die cellen zelf terug gezond kunnen maken. Een bacterie is een indringer die moet worden aangevallen. Dit kan door je eigen lichaam, maar gaat een stuk sneller met antibiotica. Dat is ook de reden waarom je een verkoudheid moet uitzielen. Hoestsiroop en aspirine helpen om de symptomen te verlichten, maar het grootste werk is voor je eigen immuunsysteem.

De symptomen van 2019-NCoV lijken op de symptomen van een verkoudheid of de griep: lopende neus, niezen, hoesten, hoofdpijn en koorts. Het is dus mogelijk dat iemand het virus heeft, maar denkt

dat die gewoon een verkoudheid heeft. Het virus wordt gevaarlijk wanneer de symptomen verergeren tot een virale longontsteking, maar zelfs hier kan je van genezen. De diagnose leidt dus lang niet altijd tot een fatale afloop. We moeten ons niet per se zorgen maken, maar we moeten ons wel voorbereiden. Ondanks het verhoudingsgewijs lage sterftecijfer is het absolute dodental hoog en verspreidt het virus zich snel. Extra aandacht voor hygiëne is dus belangrijk om besmetting te voorkomen. Was je handen regelmatig en grondig en hoest of nies in je hand of in de holte van je elleboog. Het is voornamelijk door een gebrek aan hygiëne dat zulke virussen zich snel verspreiden.

EVEN GEEN CITYTRIPS NAAR HONG KONG

De reactie van de UGent en Arteveldehogeschool kan voor sommigen een extra reden lijken om wél te moeten

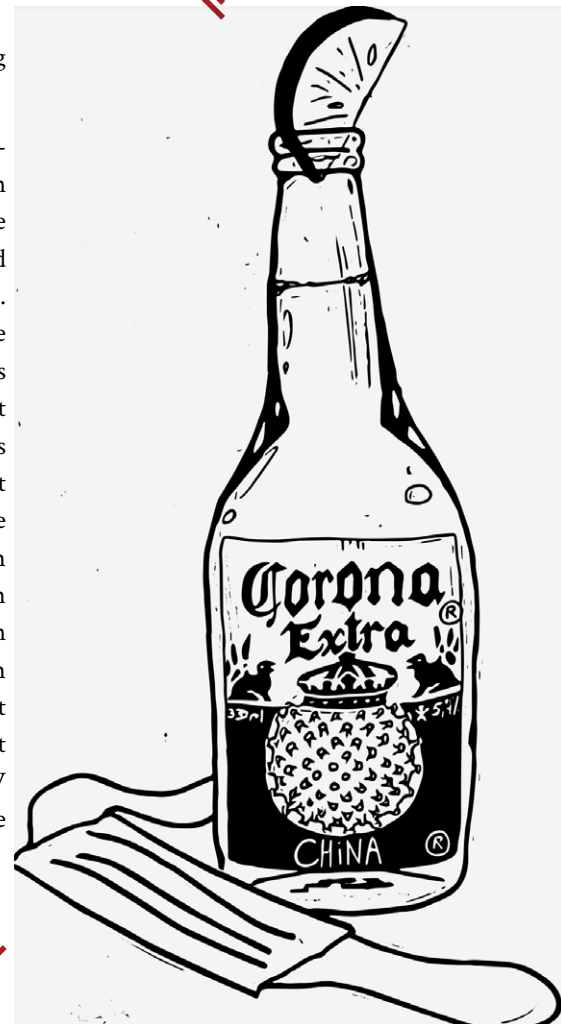

panikerende. De intrekking van de reizen gebeurt deels ook uit praktische overwegingen. Als voorzorg heeft de Chinese overheid besloten om veel instanties te sluiten. Het is niet zeker wanneer de academische activiteiten zullen worden hervat. De studenten en personeelsleden kunnen wel beslissen om te blijven waar ze zitten, maar het heeft weinig zin om in China te blijven. Zowel de UGent als Arteveldehogeschool betalen alle kosten terug en proberen alternatieven te vinden voor de studenten die een buitenlands verblijf hadden gepland.

Het terughalen van Belgen uit China en het verbieden van van reizen naar China of omliggende landen zijn geen reden om te geloven dat het Einde met grote 'E' nabij is. Met een epidemie kan je gewoon geen risico's nemen en moet je de veiligste procedures volgen die zorgen voor zo min mogelijk besmetting en zo snel mogelijke behandeling. Quarantaines klinken eng, maar zijn bedoeld om de verspreiding zo veel mogelijk af te

remmen en geen voorbode van de dag des oordeels.

Het is wel belangrijk om in het achterhoofd te houden dat het effect van een nieuw virus meestal enkel in realtime kan bekeken worden en dat men altijd het zekere voor het onzekere wil nemen. In tegenstelling tot de onheilspellende fragmenten uit apocalyptische films kan je in de realiteit maar heel beperkt voorspellen hoe gevaarlijk een virus zal worden. De meeste gevallen met dodelijke afloop tot nu toe zijn oude of heel jonge mensen met een al een verzwakt immuunsysteem, of mensen die heel lang geen medische hulp hadden gezocht. Deze mensen zouden ook aan de griep kunnen overlijden. Dat maakt het dodental niet minder erg, maar toont wel aan dat de diagnose van 2019-NCoV lang niet altijd een doodsvonnis hoeft te betekenen.

WAAROM DE GRASLEIERS ZO GRASLEIERIG ZIJN

DOOR DRIES BLONTRUCK, KEANU COLPAERT
EN COLLIN CARDON

Het korte antwoord op die vraag is: daarom. Tot in de 18de eeuw heetten zowel de huidige Korenlei als de Graslei nog gewoon 'Coorn Leye' of 'Tusschenbruggen'. Maar, net als bij de Coupure, wou men de beide kanten van het water een aparte naam geven. Waar bij de Coupure voor het ietwat saaie 'links' en 'rechts' werd gekozen, liet men met 'Korenlei' en 'Graslei' de creativiteit de vrije loop. Die namen zijn eigenlijk nogal verwarrend. De Graslei was namelijk de plek waar het meeste graan, waaronder dus koren, gelost werd. Op de nabijgelegen Hooiaard werd dan wel hooi verhandeld. Met enige fantasie kan je daar gras in zien. Om de verwarring compleet te maken: de Hooiaard ligt tussen de Graslei en de Korenmarkt. Om God weet welke reden is de Korenlei dus niet de lei die aan de Korenmarkt grenst. Om van de Korenlei naar de Graslei te raken, moet je de Grasbrug oversteken. Die kreeg vermoedelijk op hetzelfde moment zijn naam als de twee leien. We wouden er echt nog graag een grapje met 'het gras is groener aan de overkant' insteken, maar het probleem is dat er in geen velden of wegen een grassprietje te bespeuren is in dit verhaal.

GEZOCHT! Jonge durver met scherpe pen

Ben je jonger
dan 28 en weet je het
allemaal beter?

Emile Zola Prijs 2020
*politieke essaywedstrijd
voor jongeren*

Lees het volledige reglement op www.sampol.be/zola

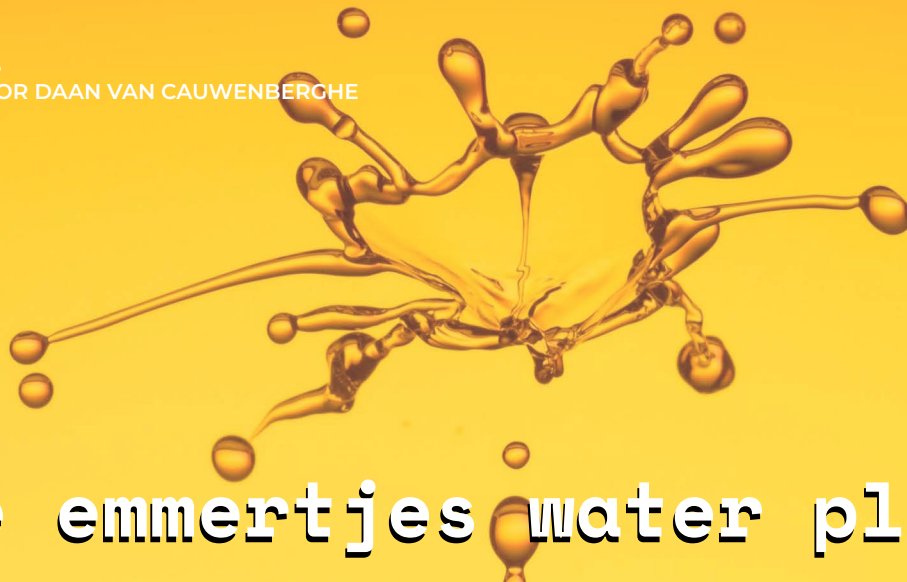
Is er een politiek, sociaal, economisch of cultureel thema dat jou nauw aan het hart ligt? Gooi dan een beklijvend essay op papier. Geen droge tekst, maar een vurig betoog, een messcherpe aanklacht, een verontwaardigde kijk op een boeiend thema. Kom origineel uit de hoek, schuw de controversie niet en onderbouw je argumentatie.

EMILE ZOLA PRIJS 2020 – HET REGLEMENT

1. De Emile Zola Prijs is voor iedereen **jonger dan 28 jaar**.
2. De inleverdeadline is **20 maart 2020**.
3. Mail je essay naar **stichting.kreveld@telenet.be** met jouw gegevens: naam, adres, gsm en geboortedatum.
4. Je essay is zo'n **2.000 woorden** lang.
5. Je essay mag **niet eerder zijn gepubliceerd**.
6. **Jury:** Samira Atillah (*Apache*), Hans Cottyn (*De Standaard*), Ward Daenen (*De Morgen*), Tine Danckaers (*Mo**), Philippe Diepvents (*schrijver*), An Pauwels (*SamPol*), Ann Peuteman (*Knack*). Voorzitter: Wim Vermeersch (*SamPol*).
7. **Criteria van beoordeling:** originaliteit, maatschappelijke relevantie, logische opbouw en consistentie, helderheid van taalgebruik, kritische zin.
8. De jury zal **drie artikels nomineren** en de winnaar bekendmaken uiterlijk in juni 2020.
9. De drie genomineerde artikels worden **gepubliceerd** in *Samenleving & Politiek*.
10. De winnaar krijgt **€ 600 euro**, nummer twee **€ 300** en nummer drie **€ 150**.

Samenleving
SAMPOL
& Politiek

www.sampol.be/zola

Twée emmertjes water plassen

Jaarlijks spoelt elk van ons gemiddeld 550 liter urine door kottoiletten, gemeenschappelijke douches en vies geurende urinoirs op Gentse straathoeven. Met de opwarming van de aarde en potentiële droogte op bepaalde plaatsen in zicht, is het dan ook geen slecht idee om uit te zoeken of we kunnen overleven op onze eigen pipi. Spoiler: kunnen we.

Om het zo laagdrempelig mogelijk te houden: urine bestaat uit water en opgeloste afvalstoffen. Die stoffen zijn onnodig voor ons lichaam, maar hebben doorheen de geschiedenis al vele malen hun nut bewezen. Denk aan het looien van leer, het vilten van wol of het gebruik van urine als meststof. Willen we urine omzetten in water, bij voorkeur drinkbaar, dan willen we die afvalstoffen uiteraard wegfilteren. Professor **Arne Verliefde** en ingenieur **Sebastiaan Derese** van de Vakgroep Groene Chemie en Technologie beschreven zo'n vijf jaar geleden al dat dit mogelijk is aan de hand van membraandestillatie. Hoewel scheiden aan de hand van membranen je misschien bekend in de oren klinkt, is deze techniek iets geavanceerder dan diegene die we allemaal voorgeschoteld kregen tijdens de lessen chemie in de middelbare school. Aan de hand van dampdrukverschillen worden vluchtige verbindingen door de met lucht gevulde poriën van een hydrofoob membraan getransporteerd.

PIPIPINTJES

Voorgaande theorie klinkt misschien

niet meteen als iets waar je hart sneller van gaat slaan, maar de toepassingen zijn zeker de moeite waard. Omdat ook de twee voorgenoemde onderzoekers

begrepen hadden dat hun onderzoeksdomein niet meteen een veelbesproken onderwerp was tijdens een avond op café, besloten ze in samenwerking met

hun eigen universiteit en de start-up BOSAQ in 2016 de Gentse feesten onveilig te maken. Ze kaapten de urinoirs aan het belfort en zuiverden de opgevangen urine. Dat gezuiverde water ging naar brouwerij De Wilde Brouwers, waar het werd omgezet in frisse pintjes. Alsof dit nog niet indrukwekkend genoeg was, lieten ze het hele circuit draaien op zonne-energie. Volgens het duo zou deze toepassing ideaal zijn voor situaties waarin men kampt met logistieke problemen rond afvalwater. Enerzijds op festivals, waar het water heel erg van pas zou komen, maar anderzijds ook voor boeren in ontwikkelingslanden, waarvoor de meststoffen dan weer interessant kunnen zijn.

HAPJES EN PLASJES

Hoewel gewone huizen voorlopig nog niet uitgerust zijn met dergelijke zuiveringssystemen, worden ze wel al gebruikt. Onder andere door ruimtevaartorganisatie NASA in het internationaal ruimtestation ISS. Daar leverde het zuiveren van urine in het jaar 2016 al zesduizend liter drinkbaar water op!

Dromen van slapen

Wat te doen als Klaas Vaak niet meer wil langskomen

Na de feestdagen, de blok en het vieren van het einde van de blok merken sommige studenten bij aanvang van dit semester de gevolgen daarvan voor hun nachtrust. Een poging om een slaappatroon te creëren of een bioritme aan te schaffen is op zijn plaats.

Velen maken zich waarschijnlijk schuldig aan de verwaarlozing van ons slaappatroon: nachtjes doordoen, heel laat (of vroeg) uitgaan, tot een gat in de nacht series kijken, om dan vervolgens een volledige dag in bed te besteden. Nochtans schijnt een regelmatig slaappatroon veel positieve effecten met zich mee te dragen. Uiteraard ben je minder vermoeid en prikkelbaar, maar je kan je ook beter concentreren, je hebt een lagere bloeddruk en je houdt je gewicht en stressniveau onder controle. Te weinig slapen doet je fysiek geen goed. Gevolgen zijn hoofdpijn, wallen onder je ogen en een verhoogde vatbaarheid voor ziektes. Sommige bronnen beweren zelfs dat goede slapers een hoger libido zouden hebben, maar dat lijkt in strijd te zijn met de vele wanhopige specimens die men om drie uur 's ochtends in de Overpoort kan aantreffen.

DES DUIVELS

De gelegenheid biedt zich aan om minstens een week te streven naar een uitgerust leven. Ik zoek er een rits slaaptips bij en maak een plan. De meeste slaaptips gaan over dingen die te vermijden zijn: cafeïne, tabak en alcohol zijn des duivels na 17 uur. Dichter tegen het slapengaan zijn een te volle maag, intensieve fysieke inspanningen en schermen zoals smartphones en je pc af te raden. Een halfuurtje voor het slapengaan gaat alles dus uit.

“
Maar wat als de wereld me
nodig heeft?

De CM (Christelijke Mutualiteit, *red.*) deelt ons in haar katholieke wijsheid mee dat pas bezig zijn met je slaap op het moment dat je in bed duikt al te laat is. Dus stel ik als voorbereiding op deze missie

een plan op met een geschatte timing voor het hele slaapritueel. Slapen doe je in cycli van ongeveer anderhalf uur. Deze cycli doorloop je vier à vijf keer per nacht, afhankelijk van je persoonlijke behoeften. Om acht uur willen opstaan betekent dus dat je om elf uur, half één of twee uur moet inslapen. Schat de tijd die je nodig hebt om te slapen ook niet te ruim in, want té veel slaap leidt tot onderbroken en oppervlakkige slaap. Bedtijd is in het geval van deze redacteur kwart na twaalf, want dat laat een kwartier om in te slapen. Dit hoort ook elke dag nagenoeg hetzelfde te zijn, voor een goede, regelmatige slaap.

GEÏSOLEERD

Het gebeuren voor het slapen zelf wordt ook vooraf gepland. Veel bronnen geven verschillende tips omtrent wat je kan doen net voor bedtijd. De belangrijkste trend hierin is ervoor zorgen dat, zoals eerder gezegd, je de schermen uitdoet een halfuur voor het slapengaan. “Excuseer,” zullen jullie zeggen, “een volledig halfuur wakker functioneren zonder mijn smartphone? Maar wat als de wereld me nodig heeft? Wat moet ik zelfs aanvangen?” Vrij zeker gesteld zal de wereld niet vergaan omdat jij niet direct op een berichtje kan antwoorden. Een goede functie op je smartphone is het halve maantje met ‘niet storen’ onder. Je kan daar-

“

Het gemiddelde kot beantwoordt hier niet aan

mee je gsm zo instellen dat meldingen er niet doorkomen, maar misschien van bepaalde mensen wel, of wie twee maal na elkaar zou bellen ook.

Tijdens dit halfuurtje isolatie van de buitenwereld zijn er veel opties om je bezig te houden. De Blandino's onder ons kunnen het invullen met wat meditatie, yoga of een schrijf- of ontspanningsoefening. Maar een boek lezen, een bad of een douche nemen of een potje rampetampen met de persoon naast je is uiteraard ook een optie. Wie wakker blijft door piekergedachten, kan dit halfuurtje benutten om even alles van zich af te schrijven. Geen zorgen, dit halfuurtje is eigenlijk al vlug voorbij, zeker als je een *skincare* routine, tandjes poetsen, pyjama aandoen en de spullen voor de volgende dag klaarleggen erbij rekent.

Vervolgens slaap je in, in een bij voorkeur donkere, goed verluchte kamer tussen zestien en achttien graden waar het netjes is en waar je enkel slaapt of seks hebt. Het gemiddelde kot beantwoordt hier niet aan, zoveel is duidelijk. In theorie zou je dan 's ochtends moeten opstaan, niet snoozen, onmiddellijk je gordijnen opentrekken. Om verder ook een goed slaappatroon te onderhouden zou je ook voldoende moeten bewegen en op regelmatige basis aan sport moeten doen.

JONGENS ZIJN JE SLAAP NIET WAARD

Een week deze waslijst aan vereisten onderhouden lijkt in eerste instantie een monstertaak. De eerste paar dagen lijkt het zelfs stom om Netflix aan de kant te schuiven en vervolgens nog niet onmiddellijk te slapen. Ik kies ervoor om enkele dagen rustige yoga te doen voor ik begin met mijn huidverzorging, tanden poetsen en me klaar maak voor bed. Vervolgens leg ik elk apparaat af en kruip ik met een boek in bed. Mijn smartphone ligt aan de andere kant van de kamer, zodat ik er niet kan naar grijpen als ik dat wil. Een wondermiddel is het niet. Na twee dagen valt er nog maar weinig verbetering op te merken. Ik blijf snoozen en uit mijn bed kruipen blijft bijna even pijnlijk als een kerel die je laat zitten nadat je hebt betaald voor de *cosy seats* in de cinema.

Er zijn wat zwakke momentjes: dag drie vergeet ik mijn gsm op 'niet storen' te zetten en kom ik na een 'bzzzt, bzzzt.' uit bed omdat ik heel graag wil weten of de kerel uit bovenstaande alinea toch niet heeft geantwoord op mijn bericht van een zestal uur geleden. Dat was niet zo. Vervolgens wordt Instagram een afleidende factor en is er anderhalf uur van de nacht verdwenen. Nee, hij was het niet waard. Op dag vier gaat alles perfect. Ik word zelfs vijf minuten voor het alarm wakker. De vijfde dag zonder alcohol is er echter te veel aan en het nachtleven

w i n t

van mijn discipline en volharding.

Toegegeven, het was nooit een eerlijke strijd.

Nog drie dagen volgen in dit experiment met het zogeheten illustere 'bioritme'. Het gaat steeds makkelijker. Op het einde van de week zijn de positieve effecten, ondanks de twee dipjes, al merkbaar. Ik ben iets opgewekter en raak niet meer midden op de dag vermoeid. De vermoeidheid komt bovendien vanzelf tegen het tijdstip waarop de slaap zou moeten gevat worden. Mijn huid ziet er beter uit, maar dat is ook mede te danken aan de ingebouwde routine elke dag om aan huidverzorging te doen. Deze effecten komen niet enkel van het inbouwen van een routine, maar het blijkt ook makkelijker om op te staan in een nette kamer, gehuld in een knusse pyjama. Op lange termijn lijkt het alleen maar aan te raden om dit vol te houden. De uitdaging is nu om na een avondje stappen of een nachtje doordoen niet te hervallen in oude gewoontes.

Cultuuragenda

DOOR DAPHNE LOX

18/2: Sundahl

@de Centrale

CONCERT – De stem van Sundahl wordt omschreven als schuurpapier voor de ziel. Zijn debuutalbum heeft vele harten doen beven en sidderen. Hij brengt zijn muziek live met een kwartet van muzikanten. Iedereen die hen al bezig zag, is vol lof over de eenvoud en het gevoel van de muziek. De dertigjarige Sten Sundahl gebruikt zijn stem om gevoelens aan te wakkeren waarvan je niet wist dat je ze had. Je komt het best op tijd, want Sundahl is al klaar om de pannen van het dak te spelen. (*gratis*)

22/2: KleinkunstKafé

@verschillende locaties

EVENEMENT – LunaJong organiseert de hele maand februari 'Monkey Business'. Dit zijn enkele evenementen voor de jonge creatievelingen en mensen die poëzie wel kunnen smaken. Zo kan je naar een KleinkunstKafé, waar je van muziek en poëzie kan genieten. Als je dan nog niet genoeg hebt van de poëzie, kan je de week erna naar propere proza en vuile voordracht. Ben je liever zelf creatief bezig? Dan moet je op 28 februari zeker naar 'tekenen & tokkelen' gaan, waar je live kan schilderen, begeleid door een rockconcert. (*vrije bijdrage*)

21/2: Leesclub Ish Ait Hamou

@De Vooruit

LEESCLUB – 'Het moois dat we delen' is de bestseller van Ish Ait Hamou. Het boek stond lang in de top tien en is al zeven keer herdrukt. Hij gaat deze avond met jou in gesprek over zijn vierde roman. Het is niet zomaar een leesclub, Ish neemt zelf deel aan de gesprekken. Zo krijg je de kans om vragen te stellen en een diepgaande analyse over het verhaal te maken. Je reserveert je tickets best op voorhand via de site van De Vooruit. (6€)

tot 1/03: Just Beyond the Undertow

@Convent

EXPO – Deze tentoonstelling is de allereerste solotentoonstelling van Martin Boyce in België. Boyce is een Schotse beeldhouwer. In 2011 won hij de prestigieuze Turner Prize. Zijn conceptuele kunst is geïnspireerd door het twintigste-eeuwse modernisme. Het bekendste werk dat hij maakte heet 'Do words have voices'. De voorstelling is speciaal afgestemd op de architectuur van het gebouw. Je kan enkele sculpturen en installaties verwachten uit 2003-2018. (*gratis*)

Present - Stephan Vanfleteren

A trip down memory lane

Je hebt er misschien al van gehoord en je hebt ze ongetwijfeld al zien passeren: iconische, doorleefde karakterportretten in zwart-wit. Stephan Vanfleteren blikt in 'Present' terug op een memorabele en rijkgevlude carrière, waarin vooral de evolutie en diepgang van het beeld centraal staan.

Er zijn zo van die artiesten die simpelweg geen introductie meer nodig hebben. **Stephan Vanfleteren**, de Kortrijkse zwart-witfotograaf, veroverde met zijn intussen uitpuilende oeuvre wereldwijd harten. De wortels waaruit dat parcours ontsproot en waarlangs het vele malen opnieuw zou voortschrijden, ontkiemden in ons eigenste Belgenlandje. Die trots ontging ook het Fotomuseum (FOMU) in Antwerpen niet. Sinds enkele maanden loopt er de allereerste, uitgebreide overzichtstentoonstelling van Vanfleteren, getiteld 'Present', waarvoor het volledige museum ingenomen werd.

Het was al een poos geleden dat de rij bezoekers in het FOMU tot zo ver buiten reikte, zelfs nog enkele maanden na de officiële opening. Vanfleteren is een graag geziene artiest, wat met deze tentoonstelling des te meer blijkt. Niet onlogisch, gezien de breedte van zijn oeuvre, wat het toegankelijker maakt om zijn werk als afzonderlijk aspect van zijn carrière te smaken. Zijn beginjaren kaderden voornamelijk in de journalistieke branche, waarvoor hij meerdere malen met zijn analoge Rolleiflex of Pentax de wereld afreisde naar (politiek) onstuimige gebieden. Die onstuimigheid kenmerkt zijn beeldmateriaal rond die periode dan ook perfect; het zijn bewogen momenten, zowel letter-

lijk als figuurlijk, die de maatschappij en de mensen die erin (over)leven in grove korrel vatten.

Soms lijkt het echter alsof het zwart-witte aspect zich vertaalt in een soort illusoir scherm tussen fotograaf en scène;

“

Die sobere filter van
zwart-witfotografie bespeelt
Vanfleteren meesterlijk

alsof die historische beelden emotioneel afstandelijk en op die manier 'onbewogen' weergegeven worden, meer dan bij kleurenfotografie, waar de fotograaf er vaak middenin lijkt te staan. Die sobere filter van zwart-witfotografie bespeelt

Vanfleteren meesterlijk. Het is dan ook de combinatie van enerzijds de massieve geschiedenisgruwel en anderzijds de oorverdovende stilte die de beelden lijken uit te stralen, die de kijker diep ontroert.

Naarmate de expositie vordert, verandert de focus van bewogenheid naar stilstaan en van mensheid naar menszijn. Vanfleteren zoekt zijn toenadering meer en meer tot de karakteristieke portretfotografie. Hierin bestrijdt hij de 'stilte-filter' op een bijzonder aangrijpende manier: hij laat het individu, dat naar de achtergrond dreigt te verdwijnen, op de voorgrond treden door het in beeld te brengen - en dit met een bijna ongeziene technische precisie. Zijn ode aan België, zijn bakermat, bestempelt hij met intussen befaamde portretten van vissers, de kust en stillevens in steden als Charleroi.

De fotograaf ontpopt zich tot een fotografische allesheerser - en terecht. De melancholie, alsook de scherpe contrasten en spraakmakende gezichtsgroeven druipen van de beelden af en zorgen voor een gevoel van intimiteit en verbondenheid met zijn werk. En vooral een gevoel van trots, na deze tentoonstelling. Vanfleteren is een artiest om te koesteren, die met zijn oeuvre onbetwistbaar iconische beeldgeschiedenis heeft geschreven.

Stephan Vanfleteren

Passie Voor Film

Studio Skoop,
het kloppende Gentse filmhart
5 cinemazalen en een vree wijs filmcafé

Bekijk Auteurs- en Wereldfilms
in de beste omstandigheden:
digitale cinema in een uniek kader!

Studio Skoop

'Parasite' van Bong Joon-ho

FOTO

OFFICIAL SECRETS

DOOR NATHAN LAROY

***"I do not gather intelligence so that the government can lie to the British people."* Het verhaal van Katharine Gun, klokkenluider bij de Britse inlichtingendienst, over morele verontwaardiging en de teloorgang van de waarheid.**

'Official Secrets' verfilmt het waargebeurde verhaal van **Katharine Gun**, werkzaam in GCHQ (een Britse inlichtingendienst, *red.*) net voor de invasie van Irak in 2003. Zij wordt gedwongen om te kiezen tussen haar eigen overheid beschermen, of de waarheid blootleggen voor het Britse volk en de wereld. Ze besluit een topgeheime NSA-memo door te spelen aan een vriendin met kennissen in de journalistieke wereld en overtreedt hiermee de *Official Secrets Act*. Deze wet waarborgt de staatsveiligheid wanneer individuen door hun werk in contact komen met topgeheime informatie en deze zouden kunnen lekken. De memo in kwestie legde een illegale spionagesamenwerking bloot tussen de Britse en Amerikaanse regering tegen leden van de VN-Veiligheidsraad: men trachtte minder machtige leden te chanteren om een stemming te forceren en een resolutie te fabriceren om Irak binnen te kunnen vallen.

De film leidt de kijker doorheen het politieke kluwen, de emotionele turbulentie en de rechtzaak die volgde op de overtreding van de *Official Secrets Act*. **Gavin Hood** nam de regie op zich en bewijst dat zijn vorige film, 'Eye in the Sky', geen eenmalig schot in de roos was. Met deze nieuwe thriller weet hij vanaf de openingsscène de kijkers te intrigeren en op het puntje van de stoel te brengen voor een kleine twee uur, die een stuk langer aanvoelen. Het verhaal zelf is ruim gedocumenteerd en wijd en zijd

bekend, maar voor zij die van toeten noch blazen wisten, tracht de film op een begrijpelijke manier iedereen door het jargon van de inlichtingendiensten te loodsen en de politieke franjes weg te halen. Op die manier komt de kern van de film naar voren: een vrouw die de moed had om op te boksen tegen de diepgewortelde macht van haar eigen overheid. Een vrouw die gepest werd door haar eigen staat, die haar geïmmigreerde, Koerdische man tegen haar gebruikte onder het mom van een onderzoek naar radicalisering en repatriëring. Een vrouw die wou aantonen dat de overheid er is om haar volk te beschermen, niet om het voor te liegen. Een moraliteitsverhaal voor de eenentwintigste eeuw, zo wordt het gepostuleerd. In tijden van *fake news* is het relevanter dan ooit.

Zijn vorige film was geen eenmalig schot in de roos.

Keira Knightley en Matt Smith schitteren in hun hoofdrollen en u zal blij verrast zijn om ook **Ralph Fiennes** zijn talent te zien tentoonspreiden. Voor de 'Game of Thrones'-fans is een onverwachte cameo, wiens naam hier niet genoemd zal worden, een leuk extraatje. Naast het verwachte exquisite acteertalent en cinematografie, wist men ook met de soundtrack een toegevoegde waarde te creëren die van tijd tot tijd wel wat kippenvel teweegbrengt. De film zelf trekt jammer genoeg niet de massa die het verdient. Een kijkje nemen in je lokale cinema is dus een must!

“Melodisch en gestructureerd, maar uiteindelijk houden we er ook van om veel lawaai te maken”

Lip Service stelt tweede ep voor aan het Gentse publiek

Zelf omschrijven ze hun muziek als ‘lawaailiedjes voor overgevoelige mensen’. U heeft de gelegenheid om na te gaan of Lip Service zichzelf treffend typeert, want donderdag 20 februari wijden ze hun nieuwe ep **Plot Twist** in voor een Charlatan-publiek. In tussentijd wisten we Kasper Cornelus - zanger, gitarist en creatief meesterbrein van de groep - te strikken om het te hebben over het creatieve proces achter die ep.

“

Ik heb geen flauw idee
waar ik mee bezig ben

MOOI PRATERIJ

Dat hun bandnaam ooit vooral een belletje deed rinkelen als BBC-programma over lesbische koppels in Schotland, kwamen ze pas later te weten. De echte afkomst blijkt een gelijknamig nummer van **Elvis Costello**. “De uitspraak ‘To pay lip service to someone’ kan worden vertaald als iets beloven te doen zonder de intentie te hebben het effectief te doen. Iemand naar de mond praten, of eigenlijk mooipraterij.” *Humo* schreef ooit

Het is ondertussen een goede twee jaar geleden dat Kasper besloot samen met zijn zus **Hannah** en middelbareschoolvriend **Roel Delplancke** de band Lip Service te beginnen. Ook op muzikaal vlak waren ze toen al geenszins onbekenden voor elkaar. Voor hun samenwerking bij Lip Service maakte het trio immers al een paar jaar deel uit van **Momma Said So**. Die groep begonnen ze al op de jeugdige leeftijd van vijftien jaar, en dus besloten ze dat de tijd rijp was voor een nieuw project. “Hoewel we op dat moment al best wat fans hadden, waren er enkele nummers waar we niet compleet meer achter stonden, ballast die we meedroegen. We hebben daar achteraf wel wat op gevloekt, aangezien een nieuwe naam betekent dat je weer van nul begint. Momma Said So had op dat moment toch een hoop likes op de Facebook-pagina, die we erna kwijt waren. Maar we hebben er zeker geen spijt van, het was op dat moment wel nodig.”

Lip Service kent ondertussen ook een vierde groepslid met **Mathijs Steels**, die ook bij **Shht** op het podium terug te vinden is. Ook de andere leden weten hoe hun dagen gevuld te krijgen. Naast zijn rol bij Lip Service, is Kasper ook deel van de huisband van De Ideale Wereld en hij tourde afgelopen zomer ook rond met **Ertebrekers**. Bassiste Hannah is doorheen de dag dan weer te vinden in de Blandijn als doctoraatsstudente aan de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte.

over een van hun nummers dat het doet denken aan de heerlijke nonchalance van **Pavement** en de snedigheid van **Pixies**. In die beschrijving kunnen ze zich wel vinden. “Voor die specifieke song, *Pretty Sure*, klopte dat zeker, maar verder niet helemaal. Pixies zette mijn vader vaak op, dus dat zal er sowieso wel ingesijpeld zijn. Toen we onlangs onze eerste single van de nieuwe ep uitbrachten, werden we met Talking Heads vergeleken. Dat dekt de lading al iets beter.” Zelf zeggen ze sterk gemuteerde popliedjes te maken. “Qua stijl probeer ik altijd popliedjes te maken, maar met Lip Service ben ik daar in zekere zin erg slecht in. Het wordt pop met zoveel hoeken af dat het soms zoeken is naar houvast. Het eindresultaat is niet altijd zo toegankelijk meer. Ik schrijf wel altijd heel melodisch en gestructureerd, maar uiteindelijk houden we er ook van om veel lawaai te maken. Dat resulteert in zenuwachtige muziek met veel onverwachte wendingen. Het is net die zenuwachtigheid en dansbaarheid

die ook wel terug te vinden is bij pakweg Talking Heads.”

PLOT TWIST

Hun gloednieuwe, tweede ep valt sinds kort te beluisteren op Spotify. Hoewel hun identiteit dezelfde bleef, zijn er ook duidelijke verschillen met hun eerste ep ‘People’s People’. “We wisten al wel wie we waren als band, maar moesten nog verder uitzoeken hoe we dat op een plaat kregen. We vonden ‘People’s People’ zeker geslaagd in de zin dat het goed klonk, maar we merkten wel dat we live een bepaalde energie hadden die verloren ging op die eerste ep. Dit omdat je in de studio als het ware te hard je best doet om alles mooi en afgewerkt te laten klinken. Dan mag je de songs nog volsteken met *nasty* gitaren en *punky vocals*, als je het dan tot in de puntjes mooi mixt, gaat er iets van de wildheid verloren. Voor deze ep zijn we dan ook enkele dagen naar **Pascal Deweze** geweest, een Belgische muzikant met een heerlijke studio.”

“We hebben daar zoveel mogelijk van onze instrumenten op hetzelfde ogenblik gecombineerd. Dat is iets wat meestal niet gedaan wordt en we bij onze vorige ep ook niet gedaan hadden. We hebben dus bewust die livesituatie proberen te recreëren en die energie te voelen. Dat was bij onze vorige ep veel minder consequent gebeurd.” Naar eigen zeggen is dat duidelijk plan ook effectief merkbaar in het eindresultaat. “Ik wil de verwachtingen nu niet te hoog leggen, maar het leeft meer. Ook het mixen hebben we anders aangepakt. Ik ben al jaren fan van de Amerikaanse band **Deerhoof**, een heel straffe band die elk jaar naar België komt en optreedt voor dezelfde honderd mensen. Hun drummer, **Greg Saunier**, mixt hun platen en ik heb hem gewoon gestuurd via Instagram of hij hetzelfde wou doen voor ons. Hij zag dat zitten, was betaalbaar en werkt ook heel erg snel. Het was het wel schrikken toen we onze songs voor de eerste keer hoorden, aangezien zo’n mannen niet met de

zachte hand werken. Veel ruwer dan we het eerder gedaan zouden hebben. Maar we hebben dan wel bewust besloten om zijn visie te behouden en het niet weer te gaan uitvlakken als de Vlaamse neuroten die we zijn.”

TOEKOMSTMUZIEK

In de toekomst geven ze er onvoorwaardelijk de voorkeur aan trouw te blijven aan hun eigen muzikale impulsen. “We willen vooral verder liedjes maken en daarbij zo veel mogelijk mensen bereiken. Doorbreken is daarbij geen doel op zich. Onze nieuwe ep heeft geen voor de hand liggende radiosingles, maar ik geloof oprecht dat er wél een publiek voor is, dat we zelf moeten zoeken en overtuigen. We gaan alvast geen muziek maken met een bepaald publiek in gedachten. Daar is er al genoeg van, en het is een pak minder leuk om te doen.”

Lip Service stelt donderdag 20 februari hun nieuwe ep ‘Plot Twist’ voor in de Charlatan.

WAAROM ER ZO VEEL SPANJAARDEN ZIJN OP DE KORENMARKT

TEKST EN ILLUSTRATIES DOOR DAAN VAN CAUWENBERGE

OF JUIST NIET

Dat het centrum van Gent een Spaanse kolonie zou zijn, is een diepgewortelde opvatting bij veel studenten. Maar zijn er echt zo opvallend veel Spanjaarden in het centrum van onze favoriete studentenstad en waarom zijn die allemaal zo geïntereiseerd in Gent?

Wanneer je als student soms wel eens in het toeristische centrum van Gent komt, zal de volgende conversatie je waarschijnlijk wel bekend voorkomen.

- "Hola, ¿dónde está el Corénmarkt?"

- "Waddewuk?"

Waar alle Spaanse toeristen vandaan komen is een quasi mythische vraag onder studenten, die hoogstens geëvenaard wordt door de vraag waar de

meubelwinkel in de Overpoort precies vandaan komt. Dus laat dit artikel het antwoord zijn op toekomstige discussies op café, of de inspiratie zijn voor 's werelds slechtste weetje om mensen mee te imponeren op feestjes of eerste dates.

FALSA CREENCIA

Allereerst moeten we echter een hardnekkige mythe ontcrachten. Bij aanzienlijk wat mensen heerst de idee dat in meerdere Vlaamse steden een opvallend grote hoeveelheid Spaanse toeristen zouden rondlopen. Dit geloof is echter maar gedeeltelijk waar. Antwerpen en Brugge hebben procentueel gezien het grootste aantal Spaanse toeristen, alhoewel in geen van beide steden de Spaanse toeristen meer dan tien procent van het totale aantal toeristen bedraagt.

Ook in Gent vallen de harde cijfers eerder tegen. De meest recente statistieken voor Gent dateren uit 2017. Toen waren slechts vier procent van alle toeristen afkomstig uit Spanje, wat van de Spanjaarden de zesde grootste nationaliteit onder toeristen maakt. Het antwoord op de vraag "Waarom zijn er zo veel Spaanse toeristen?" is dus een beetje vreemd dat er helemaal niet zó veel Spaanse toeristen zijn

UNA RELACION ESPECIAL

De idee dat Spanje en België een speciale toeristische band hebben is echter niet helemaal van de pot gerukt. Tot een paar

“

Speculatieve theorieën

waarvan zelfs sommige

vaste gasten in 'De Afspraak'

zouden blozen

jaar geleden spraken een heleboel kranten nog van 'het Spaanse toeristische wonder' en vooral in Brugge en Antwerpen is er de laatste twintig jaar een gigantische groei geweest aan Spaanse globetrotters. Voor de crisis van 2008 was er een langzame toename in het Spaanse aandeel, dat tijdens de crisis uiteraard afnam, maar daarna ook vrij snel weer hersteld werd. België heeft nog steeds vrij veel Spaanse toeristen en hun krimpende percentage is waarschijnlijk eerder te wijten aan een toename van het totale aantal toeristen.

Een concreet antwoord op de vraag waarom België en Spanje een dergelijke klik hebben is er niet, maar over de jaren heen zijn er wel verscheidene artikels over het onderwerp verschenen. Die gaven steeds een eigen interpretatie. Zo ging in 2005 het verhaal de ronde

Ik ben geen Spaanse toerist,
ik ben een Catalaan!

dat de Spanjaarden naar hier kwamen om te vluchten voor de warme zomers en de toename een gevolg was van de economische groei in het land. In 2014 was het dan weer de gastronomie die het deed en hadden de Spaanse toeristen na de crisis plots weer zin om op reis te gaan. En in 2015 liep de toeristische dienst van Vlaanderen er nog mee te pochen dat het een resultaat was van de extra vluchten tussen Vlaamse en Spaanse steden, die het vervoer makkelijker had gemaakt.

Verklaringen voor toerisme zijn dus speculatieve theorieën waarvan zelfs sommige vaste gasten in 'De Afspraak' zouden blozen. Wat we echter wel met zekerheid kunnen zeggen, is dat de Vlaamse toeristische dienst al jarenlang zeer actief reclame maakt in Spanje om op vakantie te komen in Vlaamse steden. Veel Spaanse toeristen, vooral de oudere mensen, halen ook de Vlaamse cultuur en kunst aan als een belangrijke reden van hun verblijf. Door de gedeelde geschiedenis van de twee gebieden en de prominente aanwezigheid van Vlaamse kunstenaars in Spaanse musea is het dus niet zo gek dat de Spanjaarden een gezonde interesse hebben in de Vlaamse cultuur.

MALA PERCEPCIÓN

Dit antwoord is voor veel mensen waarschijnlijk nogal teleurstellend. Te horen krijgen dat er helemaal niet zo veel Spaanse toeristen zijn is het equivalent van te horen krijgen dat de meubelwinkel in de Overpoort al die tijd een geschilderde muur was en helemaal geen witwaspraktijk van **Pablo Escobar**. Maar de vraag waarom wij het aantal Spanjaarden zo zeer overschatten is minstens even interessant.

Over het algemeen zijn mensen geneigd om het aantal buitenlanders in hun land te overschatten. Dat geldt niet alleen voor immigranten, maar ook voor toeristen, Erasmusstudenten en vluchtelingen. Uit recent onderzoek van Alesina et. al blijkt dat we het aantal buitenlanders meestal dubbel zo hoog inschatten. Uit breder onderzoek van Eurostat blijkt bovendien dat geen enkel Europees land lijkt te kunnen ontsnappen aan deze inschattingfouten. **Alesina en co** toonden ook aan dat we geneigd zijn om vooral mensen die afkomstig zijn uit 'verre culturen' sterk te overschatten.

“

De idee dat Spanje en België
een speciale toeristische
band hebben is echter niet
helemaal van de pot gerukt.

Ook bij de Gentse cijfers zien we dit fenomeen. In de realiteit zijn de grootste groep toeristen in Gent afkomstig uit België, gevolgd door de Nederlanders, Britten, Duitsers, Fransen en dan pas Spanjaarden. De meeste toeristen zijn dus afkomstig uit buurlanden of zijn zelfs op vakantie in eigen land. 'Het Spaanse wonder' wordt makkelijk overschat, omdat ze nu eenmaal meer opvallen. Daarom ook dat ons stereotiepe beeld van Brugge een stad is die gevuld is met

Aziatische toeristen, terwijl die in de praktijk maar een fractie van het totale aantal toeristen uitmaken.

VLAANDEREN VAKANTIELAND

De mythe van de Spaanse toerist zal hoogstwaarschijnlijk dus niet na dit artikel sterven. Vermoedelijk zal die zelfs sterker worden en mogelijk zelfs een Aziatische variant krijgen, zoals in Brugge. In 2017, de meest recente cijfers, overnachtten meer dan één miljoen toeristen in Gent. Dat zijn dus de mensen die meer dan één dag blijven, zonder de vele dagtrippers in onze mooie studentenstad mee te rekenen.

Gent is dus een echte toeristische trekpleister aan het worden, wat mooi aansluit bij het mondiale beeld dat de stad wil uitdragen. Dat de Gentse studenten tegen elkaar zullen blijven gniffelen als ze een Spaans koppeltje in slecht Engels de weg naar de Korenmarkt hebben gewezen, dat zal echter ook niet gauw veranderen.

LIEGENDE ECONOOM

Heel belangrijk beleggingsadvies voor alle Vlamingen

TEKST DOOR ARTHUR JACOBS
ILLUSTRATIE DOOR DAAN VAN CAUWENBERGHE

Met deze techniek verdien je gegarandeerd € 500 per dag

We hebben er weer een tumultueuze beursweek op zitten: geheel onverwacht stegen sommige aandelen in waarde, terwijl andere bedrijven hun stock zagen devalueren. Hoewel de relatie tussen het Verenigd Koninkrijk en de Europese Unie op de klippen van Dover is gelopen, blijft het credo van die laatste pertinent bij het opstellen van uw beleggingsportfolio. *In varietate concordia*, weet u wel: ik heb u al honderd keer op het hart gedrukt aan risicospreiding te doen, maar u vertikt het. Erg demotiverend voor mij. U blijft all-in gaan op UBL omdat de CEO een hunk is, u spitst zich toe op AB InBev omdat u zich voorhoudt dat Corona aan naambekendheid wint door het gelijknamige virus en u laat Tesla links liggen omdat Musk onlangs een electronummer genaamd 'Don't Doubt ur Vibe' uitbracht op SoundCloud. U acht dat 'te cringy voor woorden'.

U heeft uiteraard gelijk, maar vergeet zoals gebruikelijk iets essentieels. Iets dat wij hoogopgeleiden – zelfs zij die het niet verder schopten dan vulgariserende beursartikelen in de marge van de journalistiek – “de efficiëntie van financiële markten” noemen.

Het wil grosso modo zeggen dat alle relevante informatie al in de prijs vervat zit; maar onthoud u maar gewoon dat u te traag bent om de beurskoers te slim af te zijn. De beurzen hebben de mogelijkheid dat Tesla's CEO nooit meer uit zijn midlifecrisis geraakt al overwogen en geprobabiliseerd wanneer u de zoete klanken van “Don't doubt your vibe/ Because it's true/ Don't doubt your vibe/ Because it's you” nog maar voor de eerste keer hoort.

Misschien blijft u sceptisch, misschien bent u zo iemand die de financiële crisis als het ultieme bewijs ziet dat de volmaaktheid van financiële markten niet bestaat en, meer nog, dat het hele concept een uiting is van de asymmetrische machtsverhoudingen tussen verschillende sociale klassen (“Superstructuur!”). U bent een slechte marxist: stop met beurscolumns te lezen, organiseer u. Hoe dan ook, mocht u niet overtuigd zijn, let op: om te beginnen zijn efficiënte

financiële markten per definitie volmaakt. Dat is evident, gewoon wat gegoochel met terminologie. Ten tweede is het beter te bestaan dan niet te bestaan. Nogal wiedes. Uit de combinatie van beide stellingen volgt linea recta dat efficiënte financiële markten bestaan. Quod erat demonstrandum, zou ik durven zeggen. *Shout-out* naar **Anselmus van Canterbury**, wiens godsbewijs hierboven enigszins geplagieerd werd. Winstmaximalisering is een moderne religie geworden, zegt u? Onzin.

“
Het is beter te bestaan dan
niet te bestaan.”

Voilà, les gars: ça y est. Après avoir lu toutes mes absurdités, les flamands vont perdre toute leur confiance dans le système financier. Effondrement des cours boursiers, crise économique sévère, vente aux enchères du patrimoine public, mécontentement général... L'avenir est à nous. Ils lutteront, tout comme nous, pour une société sans classes. Alors au diable "In Varietate Concordia". L'union fait la force.

Liegende VRT-CEO

Kamp Woas zoekt kandidaten

DOOR DAAN VAN CAUWENBERGHE
& DRIES BLONTROCK
ILLUSTRATIE DOOR DAAN

Na het onverwachte succes van 'Kamp Waes' besloot de VRT een tweede seizoen van het programma te maken. Opnieuw selecteert Tom Waes een groep kandidaten die de unieke kans krijgt om deel te nemen aan de rekrutering van een Vlaamse elite-organisatie. Volgens Waes was het echter moeilijk om te tippen aan het vorige seizoen: "De Special Forces spreken tot de verbeelding. Iedereen weet dat die mannen dé elite van ons leger zijn. Het was niet vanzelfsprekend om een organisatie te vinden met een even mythische status, maar volgens mij wordt het volgende seizoen nog een stuk uitdagender."

Tijdens 'Kamp Woas' zullen vijftien kandidaten de kans krijgen om op vakantie te gaan naar de Vlaamse Kust. In deze omgeving zijn de 'aangespoelde binnenlanders' actief, een elite-organisatie die vrijwel dagelijks hun leven op het spel zet om de West-Vlaamse economie te steunen. Kandidaten zullen gevraagd worden om met bouwvallige gocarts te rijden, zichzelf tot hun nek in het zand in te graven, van duinen te rollen in een veld met stenen en netels, te gaan zwemmen bij - 5 °C, TikTok-dansjes te doen op de golfbrekers en dagelijks wafels te eten met net genoeg zand erop zodat het irritant wordt.

Ben jij geïnteresseerd om deel te nemen aan deze unieke ervaring? Stuur dan een voorstellingsfilmpje naar kernredactie@schamper.be en denk eraan dat originaliteit beloond wordt. Wie weet zien we jou wel in het volgende seizoen van 'Kamp Woas'! Afspraak aan de strandpaal met het 'lachend kakske'.

NTGENT.BE

+32 (0)9 225 01 01

NTGent

HISTOIRE(S) DU THÉÂTRE II

FAUSTIN LINYEKULA

Een voorstelling van de wereldbepaalde
Congolese choreograaf en regisseur
Faustin Linyekula.

© Agatha Poupenev

NTGENT MINARD 05.03 → 10.03 & 27.03 → 28.03

NTGent

Flanders
State of the Art

gent:

BEIGIAN
TAX
SHELTER

Canon

dS De
Standaard